

Liudmila Gezikova

Palkka vai osinko?

Mikrokokoisen osakeyhtiön ja sen omistajan vero-
suunnittelu ja verotus

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Tradenomi

Liiketalouden tutkinto-ohjelma

Opinnäytetyö

Joulukuu 2022

Tiivistelmä

Tekijä(t):	Liudmila Gezikova
Otsikko:	Palkka vai osinko? Mikrokokoisen osakeyhtiön ja sen omistajan verosuunnittelu ja verotus
Sivumäärä:	52 sivua
Aika:	Joulukuu 2022
Tutkinto:	Tradenomi
Tutkinto-ohjelma:	Liiketalous
Suuntautumisvaihtoehto:	-
Ohjaaja(t):	Lehtori Leena Aalto

Osakeyhtiön ja sen osakkaan tulon verotus on mielenkiintoinen aihe, joka kiinnostaa monia yrittäjiä. Tässä opinnäytetyössä tarkistettiin tuloverotusta osakemuotoisen mikrokokoisen yrityksen ja sen omistajan näkökulmasta. Työn tavoitteena oli tutustua osakeyhtiön ja sen osakkaan verosuunnitteluun, jotta löydetään keinoja, jotka mahdollistavat yhtiön ja sen osakkaan kokonaisverotuksen optimointia. Verosuunnittelussa katsottiin varojenjakotavan vaikutusta verotukseen ja etsittiin niitä tekijöitä, joiden korrelaatio verotukseen oli merkittävin.

Opinnäytetyössä sovellettiin laadullista tutkimusmenetelmää ja sen viitekehyksen aiheisto rakentuu osakeyhtiön ja sen omistajan verotusta käsittelevään kirjallisuuteen, artikkeleihin, viranomaisohjeistuksiin ja lakeihin. Opinnäytetyössä on laadullisen tutkimuksen lisäksi tapauskohtaisen tutkimuksen piirteitä ja tutkimusaineistona käytettiin hyväksi pelkästään case-yrityksen tilinpäätösraportteja. Niiden perusteella verosuunnittelu toteutettiin ja sen jälkeen tehtiin laskelmia, jotka antoivat materiaalia analyysiksi sekä vastaukset tutkimuskysymyksiin.

Case-yrityksen verosuunnittelussa katsottiin osakeyhtiön omistajan verotusrasitusta, jos hän saa tulonsa osinkona, palkkana tai osingon ja palkan yhdistelmänä. Sen lisäksi laskettiin verorasitusta osakeyhtiön kannalta sekä yhtiön ja omistajan kokonaisverotusta. Opinnäytetyön tuloksissa todettiin, että yhtiön nettovarallisuuden vaikutus osingon veroprosentin kautta on hyvin huomattava kokonaisveroprosentin näkökulmasta. Toisaalta nettovarallisuuden määrän pitää olla mittava, jotta saavuttaa sen merkittävää vaikutusta verotukseen, mikä voi olla haasteellista mikrokokoiselle yritykselle.

Yrittäjän palkan nosto on vähennyskelpoinen meno yhtiölle ja ansiotulo yrittäjälle. Se voi olla hyvä valinta silloin, kun palkan määrä ei ole kovin iso tai yhtiön nettovarallisuus on mitätön. Toisaalta optimaalinen verorasitus voi löytyä myös osingon ja palkan yhdistelmästä, kun yhtiön nettovarallisuus määrältään on yhtiön liikevaihtoa lähestyvä. Silloin verotus jakautuu melko tasaisesti yrityksen ja omistajan kesken ja sen veroprosentti on kohtuullinen.

Avainsanat: osakeyhtiö, osinko, palkka, osake

Abstract

Author(s): Liudmila Gezikova
Title: Salary or dividend? The tax planning and the income tax of a micro-sized limited liability company and its owner.
Number of Pages: 52 pages
Date: December 2022
Degree: Bachelor of Business Administration
Degree Programme: Economics and Business Administration
Specialisation option: -
Instructor(s): Leena Aalto, Senior Lecturer

The income tax of a limited liability company and its owner is an interesting topic for many entrepreneurs. In this thesis, a micro-sized limited liability company's and its owner's income taxes on their earnings are revised. The purpose of this thesis was to figure out the tax planning of the limited liability company and its shareholder and to find ways to optimize their tax rates. The goal of tax planning is looking for the factors that have the most significant correlation with payable taxes by a company and its owner. Furthermore, how different income sources impact on the tax rates was explored.

Qualitative research methods were used for this thesis. Therefore, the theoretical framework of the thesis is based on professional literature, articles, the tax office's instructions, and legislation. The chosen theory introduces the reader to principles of income tax and different methods of tax planning concerning a limited liability company and its owner. This study also has case study elements, and the financial reporting of a case-company was used for tax planning and calculations of tax rates. The results of the calculations were analyzed for answering the research questions.

The tax planning involved three situations regarding the tax burden of the owner of a limited liability company: in the first one, his income was received as a dividend, in the second one a salary, and the third case was a combination of both a salary and a dividend. In addition, the company's and its owner's tax burdens were calculated. It was found that the company's net worth had an impact on the dividend tax rate and as a result on the total tax rate. On the other hand, the net worth must be high in order to have a significant influence on the tax rates.

The owner's salary is a deductible expense for the company and earned income for the owner. Salary can be a good choice when it is not very high, or the company's net worth is low. On the other hand, the optimal tax burden can be found in the combination of a dividend and a salary when the company's net worth approaches the company's turnover. In this case, the tax burden is evenly distributed between the company and the owner while his tax rate is reasonable.

Keywords: liability company, dividend, salary, share

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Osakeyhtiö	4
2.1	Osakeyhtiön perustaminen	4
2.2	Osakeyhtiön keskeiset yhtiöoikeudelliset periaatteet	6
3	Listamaton osakeyhtiö osingon jakajana	7
3.1	Osakeyhtiön verotus	7
3.2	Osakeyhtiön varojen jako	8
3.3	Osinko	10
3.4	Nettovarallisuus ja osakkeiden matemaattinen arvo	10
4	Osakkaan verotus	11
4.1	Luonnollinen henkilö osingonsaajana listaamattomasta osakeyhtiöstä	11
4.2	Osakkeenomistajan palkkatulot yhtiöstä	15
5	Verosuunnittelu	17
5.1	Verosuunnittelun tavoitteita	17
5.2	Verosuunnittelun tasot	18
6	Osakeyhtiön omistajan verosuunnittelu	19
6.1	Nettovarallisuuden merkitys verosuunnittelussa	19
6.2	Osingonjaon kokonaisverorasitus	21
6.3	Palkan sivukulut	23
6.4	Palkka vai osinko	24
6.5	Peitely osingonjako	27
7	Case-yrityksen verosuunnittelu	28
7.1	Case-yritys	28
7.2	Yrittäjän tuloslaskelma ja tase vuonna 2021	29
7.3	Osakeyhtiön omistajan palkan verotus	31
7.4	Osingon verotus	34
7.5	Palkka ja osinkona jaettu osakeyhtiön voitto	37
8	Johtopäätökset	46

1 Johdanto

Suomessa osakeyhtiö on toimivien yritysten yleisin yritysmuoto ja vuonna 2020 noin 43 prosenttia kaikista yrityksistä oli osakeyhtiömuotoisia (Patentti- ja rekisterihallitus 2022). Tilastojen mukaan noin 92 prosenttia kaikista aktiivisesti toimivista yrityksistä oli mikroyrityksiä, jotka työllistivät alle 10 henkilöä (MY Tilastot 2022). Suomessa on paljon yksityisiä osakeyhtiötä, jotka tarjoavat erilaisia tuotteita ja palveluja ja luovat uusia työpaikkoja sekä edistävät yhteiskunnan hyvinvoinnin kehitystä maksamalla veroja. Yksityiset osakeyhtiöt ovat merkittävä osa sekä yhteiskuntaamme että kansantalouttamme ja opinnäytetyöni aihe, joka koskee osakeyhtiön ja sen osakkaan verotusta, on ajankohtainen.

Kiinnostuin opinnäytetyöni aiheesta opiskeluni aikana Tilinpäätössuunnittelu ja verotus -kurssilla, jonka puitteissa olen käynyt läpi osakeyhtiön verotusta sekä olen tutustunut yleisellä tasolla verosuunnitteluun. Opinnäytetyössäni haluan myös syventää omaa asiantuntemustani osakeyhtiön ja sen omistajan verotukseen liittyvästä lainsäädännöstä sekä verotusperiaatteista, koska suunnittelen jatkossa soveltavani niitä työssäni. Olen työskennellyt taloushallinnon alalla ennen opintojen aloittamista, ja kirjanpitäjän työtehtävät, joihin opinnäytetyöni aihe liittyy luonnollisesti, kiinnostavat minua tulevaisuudessa.

Työni tarkoitus on antaa lukijalle selkeä käsitys yksityisen mikrokokoisen osakeyhtiön ja sen omistajayrittäjän verotusperiaatteista. Yksityisen osakeyhtiön ja sen osakkaan verotus poikkeaa olennaisesti muiden yritysmuotojen verotuksesta. Opinnäytetyössäni käyn läpi osakeyhtiön ja omistajan tuloverotukseen liittyvää lainsäädäntöä ja vero-ohjeita. Kiinnitän huomiota osinkojen verotusta koskevaan sääntelyyn, koska juuri osinkoverotus vaikuttaa monimutkaiselta. Työni tavoitteena on myös selvittää mahdollisimman kattavasti, miten verosuunnittelulla voi vaikuttaa osakeyhtiön ja sen omistajan kokonaisverotukseen.

Tuloverolakiin nojaten osakeyhtiön omasta toiminnasta syntynyt voitto on veronalaista ja siitä maksetaan 20 prosenttia tuloveroa. Osakeyhtiö voi muun muassa jakaa voittovaransa omistajalleen osinkona tai maksaa palkkana. Varojenjako tapa vaikuttaa välittömästi sekä osakeyhtiön että yrittäjän maksamien verojen määrään. Osinkojen jako yrittäjälle edellyttää sitä, että yhtiön puolesta on jo maksettu 20 prosenttia yhteisöveroa. Sen jälkeen riippuen osingon suuruudesta, osa osingonsaajan tulosta verotetaan pääomatulona tai ansiotulona. Jos osingon sijaan yrittäjä päättää maksaa itselleen palkkaa, se pienentää yhtiön tulosta ja samalla tuloveron määrä laskee. Osakkaan kannalta palkka on ansiotuloa, joka verotetaan progressiivisen asteikon mukaan.

Osakeyhtiön ja sen omistajan verorasitus nykyverojärjestelmän mukaisesti on kaksinkertainen, kun osakeyhtiön omistajayrittäjä maksaa veroja sekä yrityksen että oman henkilökohtaisen tulon puolesta. Oman yrityksen kestävä kehityksen kannalta yrittäjä on kiinnostunut kasvattamaan osakeyhtiönsä varoja, minimoimaan mahdollisia ylimääräisiä kuluja sekä optimoimaan veromaksujansa. Työssäni pyrin selvittämään, miten verosuunnittelulla on mahdollista optimoida osakeyhtiön ja omistusyrittäjän yhteisveroja ja kumpi varojenjako tavasta - palkka vai osinko - on edullisempi yrittäjälle eri verotilanteissa.

Opinnäytetyössäni haluan tarkastella, miten varojenjako tavalla voi vaikuttaa osakeyhtiön omistajan verorasitukseen. Teen laskelmia, joiden perusteella otan selvää, kuinka paljon veroja yrittäjä tulee maksamaan tulostaan, jonka hän saa palkkana, osinkona tai palkan ja osingon yhdistelmänä. Sen lisäksi selvitän, kuinka yrittäjän käytettävissä olevat voitonjakovaihtoehdot voivat muuttaa osakeyhtiökohtaisten verojen ja sivukulujen määrää. Seuraavaksi tarkastelen kokonaisverorasitusta sekä yrittäjän että yhtiön tasolla ja sen optimoinnin edellytystä.

Osakeyhtiön omistajan osittain palkkana ja osittain osinkona saadun tulon verosuunnittelu on haastavaa, koska osingon ja palkan verokohtelu on aivan erilainen. Sen seurauksena on kiinnitettävä huomiota, kuinka ison osuuden tulostaan yrittäjä saa palkkana ja osinkona, koska riippuen niiden osuuksista yhteisverot voivat vaihdella. Tarkistaakseen palkan ja osinkojen osuudet keskenään, lasken

kaksi vaihtoehtoa, joissa yrittäjä saa palkkana osan tulosta, 40 tai 60 prosenttia, ja loppuosa jaetaan osinkoina.

Myös yhtiön nettovarallisuudella on oleellinen vaikutus osingon verotukseen. Sen takia minusta on kiinnostavaa selvittää, kuinka voi alentaa osingon verorasitusta osakkeen omistajan tasolla kasvattamalla osakeyhtiön nettovarallisuutta. Mikä osingon verotuksellinen edullisuus löytyy, jos yhtiön tasolla toteutettujen verosuunnittelun ratkaisujen tuloksena nettovarallisuus lisääntyy?

Valitsemani case-yritys on osakeyhtiömuotoinen mikroyritys. Sen omistaja työskentelee omassa yhtiössään ja hänen palveluksessaan ei ole muita työntekijöitä. Omistajan vastuulla on verojen suorittaminen sekä yhtiön tuloksesta että oman henkilökohtaisen tulon puolelta. Hän voi vapaasti toteuttaa oman yrityksen verosuunnittelua koskevia ratkaisujaan kansallisen lainsäädännön puitteissa. Opinnäytetyössäni määrittelen tekijöitä, jotka voivat vaikuttaa lähinnä omistajaosakkaan verotukseen ja sitä kautta yhtiön ja yrittäjän yhteisverotukseen.

Koska toimeksiantajana toimii mikroyritys, jossa työskentelee vain omistaja, tämän opinnäytetyön viitekehystä ja laskelmia voi parhaiten soveltaa samankaltaiselle osakeyhtiölle. Muuten verotukseen voi vaikuttaa muita tekijöitä, joita tässä työssä ei otettu huomioon. Sen lisäksi käyttämäni case-yritys on yksityinen osakeyhtiö, jonka osakkeita ei ole listattu pörssiin. Viitekehyksessä käyn läpi pelkästään listaamattoman osakeyhtiön osingon verotusta ja sen omistajan veroja.

Useammasta osakeyhtiössä laillisista varojenjakotavoista tässä työssä tarkastelen vain tapausta, kun varoja jaetaan nimenomaan osinkona. Laskelmani perustuivat case-yrityksen tilinpäätösraportteihin, joiden mukaisesti osakeyhtiön liikevaihto on noin 150 000 euroa. Nojautuen raporttien lukuihin olettamani yrityksen tulos voi olla 100 000 euroa vuodessa. Siis osingon määrä ei ylitä 150 000 euron rajaa enkä laske yli 150 000 euron nettovarallisuusosingon verotusta. Lisäksi käytän pelkästään 30 prosentin pääomatuloverokantaa, koska yrittäjän pääomatulo jää alle 30 000 euroa.

Opinnäytetyöni on tarkoitettu kaikille veroasioista kiinnostuneille, jotka haluavat tietää osakeyhtiön ja sen osakkaan verotuksesta vähän enemmän. Verotus on haasteellinen ja laaja-alainen aihe. Sen vuoksi verosääntöjen ja -periaatteiden tuntemus on välttämätöntä tulevalle yrittäjälle ja elinkeinonharjoittajalle, joka pohtii yrityksensä omistusmuodon vaihtamista. Opinnäytetyöni tulos perustuu verosuunnitteluun, jonka avulla saavutetaan edullisin listaamattoman yhtiön osakkaan sekä yhtiön yhteistuloksen verorasitus. Näin ne osakkaat, joiden hallinnassa on listaamattomien yhtiöiden osakkeita, voivat työni avulla päästä verosuunnittelun aiheeseen syvemmälle ja mahdollisesti optimoida maksamiensa verojensa määrään.

2 Osakeyhtiö

2.1 Osakeyhtiön perustaminen

Osakeyhtiö on Suomessa ja koko maailmassa hyvin tunnettu ja monipuolinen yritysmuoto, joka tukee yrityksen kasvua sen koko elinkaaren aikana (Mäkinen 2019, 18). Yritysmuotona osakeyhtiö sopii sekä suuryrityksille että pienyrittäjille (Niskakangas 2020, 51). Yrittäjä Lassi Mäkisen mukaan pienyhtiön kannalta osakeyhtiö on paras yritysmuoto verrattuna muihin yritysmuotoihin ja sen taustalla on osakeyhtiön toiminnan keskeiset periaatteet, joihin tutustumme tämän luvun toisessa osassa.

Osakeyhtiön voi perustaa yksi tai useampi luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö (Tomperi 2019a, 77). Kun yhtiö perustetaan, osakkeenomistajat laativat ja allekirjoittavat kirjallisen perustamissopimuksen, jossa on aina ilmoitettava sopimuksen päivämäärä, hallituksen jäsenet, yhtiön osakkeenomistajat ja heille merkityt osakkeiden määrät sekä osakkeiden merkintähinta ja maksuaika. Tarvittaessa sopimuksesta löytyvät myös yhtiön toimittajan, hallintoneuvoston jäsenten ja tilintarkastajan nimet. Perustamissopimukseen liitetään yhtiöjärjestys, josta ilmenee yhtiön toiminimi, toimiala sekä kotipaikkakunta. (Osakeyhtiölaki 2006, 2 luku 1–3 §.)

Kaupparekisterilain 3. § nojaten osakeyhtiö on velvollinen tekemään perustamisilmoituksen kaupparekisteriin ja sen yhteydessä todistetaan, että lain säännöksiä osakkeiden maksamisesta on noudatettu. Osakeyhtiö syntyy, kun ilmoitus kaupparekisteriin on tehty 3 kuukautta perustamissopimuksen allekirjoittamisesta. Mikäli se jää tekemättä, yhtiön perustaminen raukeaa. (Osakeyhtiölaki, 2 luku 8 §.) Osakeyhtiönä merkityn yrityksen toiminimessä käytetään lyhennettä Oy tai Oyj, jos kyseessä julkinen osakeyhtiö (Norri 2006, 35).

Osakeyhtiölain 1 luvun 1 §:n nojalla osakeyhtiö voi olla joko julkinen tai yksityinen. Julkisen osakeyhtiön vähimmäisosakepääoma on aina 80 000 euroa ja yhtiö ei voi alentaa osakepääomansa euromäärän rajaa ilman sitä, että yhtiöstä tulee yksityinen, koska yritys, jonka osakepääoma on alle 80 000 euroa, on aina yksityinen. Jos yhtiön osakepääoma on 80 000 euroa tai sitä suurempi, yritys voi päättää itse, onko se yksityinen vai julkinen osakeyhtiö. (Kyläkallio & Iiro & Kyläkallio 2020, 5.)

Osakeyhtiölaki säättää sitä, että yksityisen osakeyhtiön osakkeilla ei saa käydä kauppaa säännellyllä markkinalla (Kyläkallio ym. 2020, 7). Säännelty markkina kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa määritellään lähinnä kuin pörssi (LKR 2017). Kuitenkin yksityinen osakeyhtiö voi toteuttaa arvopapereidensa kaupankäyntiä pörssin ulkopuolella, kuten internetin tai lehti-ilmoituksen kautta (Kyläkallio ym. 2020, 7). Ne osakeyhtiöt, joiden osakkeet ovat kaupankäynnin kohteena pörssissä, ovat pörssiyhtiöitä. Täten pörssiyhtiö on aina julkinen osakeyhtiö, mutta julkinen yhtiö ei välttämättä ole pörssiyhtiö. (Kyläkallio ym. 2020, 7.) Pörssiyhtiö on osakeyhtiö, joka on listattu pörssille tai julkisesti noteerattu (Verohallinto 2019a). Kaikki muut kuin pörssiyhtiöt ovat listaamattomia osakeyhtiöitä (Vilkkumaa 2014, 128). Tämän työn tarkoituksena on tutustua yksityisen ja sen osakkaan verotukseen.

2.2 Osakeyhtiön keskeiset yhtiöoikeudelliset periaatteet

Osakeyhtiön toiminnan keskeiset periaatteet on säädetty osakeyhtiölain ensimmäisessä luvussa. Niiden mukaisesti osakkeenomistajat ja osakeyhtiö ovat erilaisia oikeushenkilöitä ja osakkeenomistajien vastuu on rajattu niin, että osakkaat eivät henkilökohtaisesti vastaa yhtiön velvoitteista, jollei yhtiöjärjestyksessä ole toisin määritelty. (Osakeyhtiölain 1 luku 2 §.)

Osakeyhtiön oikeushenkilöllisyys tarkoittaa sitä, että yhtiöllä on oikeuksia ja velvollisuuksia, joista se määrää itse, eikä osakkeenomistajilla ole niistä henkilökohtaista vastuuta (Tomperi 2019a, 75). Osakeyhtiölaki edellyttää julkiselta yhtiöltä osakepääomaa vähintään 80 000 euroa (Osakeyhtiölain 1 luku 3 §). Yksityisen osakeyhtiön pääoman velvoite on poistettu 1.7.2019, aiemmin se oli 2 500 euroa (Tomperi 2019a, 78).

Osakeyhtiön tavoite on voiton tuottaminen osakkailleen, jollei yhtiöjärjestys aseta muita tarkoituksia (Osakeyhtiölaki, 1 luku 5 §). Yhtiö voi realisoida tavoitteidensa saavuttamista pitkälle tulevaisuuteen ajatellen suorittavansa investointeja ja kehittären työyhteisönsä osaamista. Paitsi yhtiön maksamia osinkoja, osakkeiden arvon maksimointi tuottaa taloudellista etua omille osakkailleen, jotka voivat lunastaa tai hankkia lisää osakkeita vapaasti. Kuitenkin yhtiöjärjestys tarvittaessa voi rajoittaa osakkeiden vapaata luovutettavuutta ja osakkaalla on oikeus olla merkitsemättä uusia osakkeita osakeannissa. (Tomperi 2019a, 76.)

Osakeyhtiössä toimii enemmistöperiaate, jonka mukaisesti yhtiökokouksessa päätöksentekovoalta kuuluu osakkeenomistajien enemmistölle, jollei osakeyhtiölaki tai yhtiöjärjestys määrää toisin (Osakeyhtiölaki, 1 luku 6 §). Laki suojaa vähemmistöosakkeenomistajia. Lisäksi oikeudet, joita osakkeet antavat osakkeenomistajille, ovat tasavertaisia. Päätökset tai muut toimenpiteet, jotka yhtiökokous, hallitus, toimitusjohtaja tai hallintoneuvosto toteuttavat, eivät voi aiheuttaa perusteettomia etuja isommalle osakeomistajien piirille vähemmistön kustannuksella. (Tomperi 2019a, 76.)

Osakeyhtiön johtoon kuuluvat hallitus, toimitusjohtaja ja hallintoneuvosto, ja heidän tehtävänsä on edistää yhtiön etua toiminnoillaan (Osakeyhtiölaki, 1 luku 8 §). Yhtiöjärjestyksessä osakkeenomistajat voivat myös sopia yhtiön toiminnasta, kuitenkin niin, että sovitut määräykset eivät ole Suomen lainsäädännön tai hyvän tavan vastaisia (Tomperi 2019a, 76).

3 Listaamaton osakeyhtiö osingon jakajana

3.1 Osakeyhtiön verotus

Suomessa veronalaiset tulot jakautuvat kolmen eri tulolähteen kesken, jotka muodostuvat elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (EVL), maatilatalouden tuloverolain (MVL) sekä tuloverolain (TVL) soveltamispiiristä riippuen. Ennen vuotta 2020 verovelvollisen harjoittaman toiminnan luonne on ratkaisevasti vaikuttanut tulolähteiden muodostamiseen. (Verohallinto 2019.)

Verovuodesta 2020 alkaen eräät yhteisöt on vapautettu tulolähdejaosta ja tuloverotuksessa koko niiden toiminnan suhteessa sovelletaan elinkeinoverolakia. Niiden harjoittaman toiminnan luonne ei enää vaikuta edellä mainittujen lakien soveltamisaloihin. Tämän lainsäädännön uudistuksen tavoitteena oli muuttaa elinkeinolain soveltamisalaa niin, jotta voidaan eliminoida tuloverolain nojalla verotettava tulolähde yhteisön osalta. Sen seurauksena osakeyhtiön koko veronalainen tulo kuuluu elinkeinotulolähteeseen, ja se lasketaan elinkeinoverolain nojalla. Muutokset koskevat lähinnä tuloverolain 3 §:ssä määrättyjä yhteisöjä, eli osakeyhtiöitä lukuun ottamatta yleishyödyllisiä yhteisöjä ja julkisyhteisöjä. (Verohallinto 2019.)

Osakeyhtiö on erillinen oikeushenkilö ja siis verovelvollinen. Kun yhtiölle vahvistetaan tuloverolain 124 §:n nojalla tulovero 20 prosenttia, yhtiö vastaa siitä itsenäisesti. (Niskakangas 2020, 51.) Osakeyhtiön verotus on kirjanpitosidonnainen, ja vaikka kirjanpito ja verotus ovat kaksi erillistä tuloksenlaskentanormistoa, niitä sääntelevät eri lait: kirjanpitolaki ja elinkeinoverolaki. Veronalaisen tu-

lon laskenta perustuu kirjanpidon tuloslaskelmaan, jota oikaistaan elinkeinoverolain vaatimuksien mukaisesti ja käytännössä verotettavan tuloksen laskenta on tavallaan kirjanpidon oikaisulaskelma. (Niskakangas 2020, 73.)

Yrityksen veronalainen tulos muodostuu veronalaisten tulojen ja vähennyskelpoisten menojen erotuksena realisointiperiaatteen mukaisesti. Tulot saadaan tuotteiden tai palveluiden myyntien tuloksena ja menot tuotannossa käytettävien resurssien hankkimisesta. (Niskakangas 2020, 71.) Jos tulos on positiivinen, siitä maksetaan vero. Jos yhtiön tulos on tappiollinen, yrityksellä on oikeus vähentää tappionsa voitostaan seuraavien 10 vuoden aikana. (Niskakangas 2020, 51.)

Laki verotusmenettelystä 1 luku 3 § nojalla veroa suoritetaan verovuonna saadusta tulosta ja verovuodella tarkoitetaan kalenterivuotta tai tilikausia, jotka ovat kalenterivuoden aikana päättyneet. Tämä lain määritelmä asettaa sekä verotettavan tuloksen että kirjanpidon tuloslaskelmille samat ajalliset puitteet niin, että ne molemmat suoritetaan tilikausittain. (Kukkonen & Walden 2020, 56.)

Toinen oleellinen sidonnaisuus kirjanpidon ja verotuksen välillä on elinkeinoverolaki 4 §, jonka mukaan verovelvollinen saa jaksottaa saamansa tuloerän usealle verovuodelle tai vähentää vaihto- ja sijoitusomaisuuden hankintamenon kuluina, jos vastaavat kirjaukset on tehty kirjanpidossa. Sen lisäksi EVL 54.2 §:n mukaan verovelvollinen saa vähentää poistojen, tutkimus- tai kehitysmenojen ja realisoitumattomina kurssi- tai indeksitappion määriä, jos ne eivät ole suurempia kuin kirjanpidossa samassa periodissa vähennetyt vastaavat määrät. (Kukkonen & Walden 2020, 56.)

3.2 Osakeyhtiön varojen jako

Osakeomistaja on ylin vallankäyttäjä yhtiössä, mutta hänen toimintaansa rajoitetaan lainsäädännöllä. Ensinnäkin rajoite koskee yhtiön varojen jakamista ulos osakeyhtiöstä, ja sen tavoite on välttää epätoivottua varojen jakamista, mikä voi

rikkoa yhtiön sekä sisäisten että ulkoisten sidosryhmien oikeuksia. Rajoittaminen suojaa myös yhtiön sidottua omaa pääomaa eli osakepääomaa, mikä turvaa velkojien intressejä. (Vilkkumaa 2014, 65.)

Varojen jakamista osakeyhtiössä säännellään osakeyhtiölain IV osassa, jossa määritellään, mitä varoja yhtiössä saa jakaa, mitkä varojenjakotavat ovat laillisia ja mitkä ovat seuraukset laittomasta varojenjakamisesta. Osakeyhtiön IV osa 13 luku 2 §:n nojalla varojen jako ei voi aiheuttaa yhtiön maksukyvyttömyyttä ja se perustuu yhtiön viimeksi vahvistettuun tilinpäätökseen. (Osakeyhtiölaki IV osa 13 luku 3 §.) Jaon pääperiaate on se, että yhtiö on ollut kannattava juoksevan periodin tai edellisten tilikausien aikana. Tämä perusedellytys asettaa yhtiölle taloudellisia ja toiminnallisia puitteita. (Vilkkumaa 2014, 65.)

Päätöksenteko varojen jakamisesta kuuluu yhtiökokoukselle ja yhtiökokouksen päätöksessä ilmoitetaan varat, jotka jaetaan sekä jaettava määrä. (Osakeyhtiölaki 13 luku 6 §). Yhtiökokous toimii osakeyhtiölain 13 luvun 1 §:n nojalla, jossa on tarkasti määritelty varat, joita voidaan ottaa osakeyhtiöstä pois ja kaikki muut osakeyhtiön varojen vähentämistoiminnot ovat laittomia. Lailliset varojenjakamisen vaihtoehdot ovat seuraavat:

1. varojen jakaminen osinkoina tai vapaan oman pääoman rahastosta
2. osakepääoman alentaminen
3. omien osakkeiden hankkiminen ja lunastaminen
4. osakeyhtiön purkaminen ja rekisteristä poistaminen. (Osakeyhtiölaki 13 luku 1 §.)

Osakeyhtiölain 1 luvun 5 §:n nojalla osakeyhtiön toiminnan tarkoitus on tuottaa voittoa osakeomistajilleen, jos muuta ei ole sovittu yhtiöjärjestyksessä. Yhtiön kannattavuuden kannalta sen liiketoiminnan on oltava jatkuvaa ja luotettavaa. Sen takia edellä mainituista varojen jaon keinoista kohdat 2–4 ovat enemmän poikkeuksellisia tilanteita, joita yleensä käsitellään erillään ja niiden tarkoitus on

ensinnäkin suojata velkoja. (Vilkkumaa 2014, 66.) Tässä työssä käsittelen varojen jakamista osinkona.

Yleensä varat jaetaan osakkeenomistajille, ja se tarkoittaa sitä, että yhtiö luovuttaa varojaan ilman korvausta tai taloudellista syytä. Osakkeenomistajille osinkoina jakamat varat syntyvät osakeyhtiön tilikauden liikevaihdon ja yrityksen liiketoiminnasta aiheutuvien kulujen erotuksena, josta vähennetään verot. Juoksevan tilikauden tuottamasta voitosta jakamatta jääneet varat varataan edellisen tilikauden voitoksi ja osakkeenomistajalla on oikeus jakaa ne myöhemmin. (Vilkkumaa 2014, 66.)

3.3 Osinko

Osinkotulojen verotusta koskevat säännökset on esitetty tuloverolaissa, joka määrittää osinkojen veronalaisuutta riippuen siitä, onko yhtiö listattu pörssiin eli julkisesti noteerattu vai listaamaton eli muu, kuin julkisesti noteerattu (Viitala 2018, 25). Listattu yhtiö on kyseessä, kun sen osakkeilla käydään julkisesti kauppaa arvopaperimarkkinoilla Suomessa tai EU-alueella esimerkiksi pörssissä (Vilkkumaa 2014, 128). Pörssiin listattujen yritysten osingot verotetaan tuloverolain 2 luvun 33 a §:n nojalla, ja saadusta osingosta 85 prosenttia verotetaan pääomatulona ja loput 15 prosenttia ovat verovapaita. Listaamattomasta yrityksestä saadut osinkotulot jaetaan pääomatuloon ja ansiotuloon ja niiden verotukseen vaikuttaa yhtiön osakkeen matemaattinen arvo. (Viitala 2018, 25–26.)

3.4 Nettovarallisuus ja osakkeiden matemaattinen arvo

Osakkeen matemaattinen arvo lasketaan osakeyhtiön nettovarallisuuden perusteella ja sen arvo muodostuu, kun yhtiön varoista vähennetään velat. Listaamattoman osakeyhtiön nettovarallisuus ja sen laskentaohjeet säädetään varojen arvostamisesta verotuksessa annetussa laissa. Laskennassa käytettyjä osakeyhtiön varoja ovat käyttö-, vaihto-, sijoitus- ja rahoitusomaisuus sekä muu omaisuus. (Vilkkumaa 2014, 134.) Varojen laskentaan otetaan kaikki taseen vastaa-

viin kuuluvat erät paitsi verosaamisia sekä pitkävaikutteisia menoja, joilta puuttuu varallisuusarvo. Arvon lähtökohtana on tuloverotuksen hankintamenon jäännös, josta tehdään poistot sekä arvonalennukset. (Viitala 2018, 34.)

Nettovarallisuuslaskennassa velat ovat taseen vastattaviin vieraana pääomana merkittävät eriä, joita yleensä ovat pankkilainat, pääomalainat, jos ne vastaavat vieraan pääoman kriteereitä, tai muut lainat. Velkoihin eivät kuulu osakeyhtiön oma pääoma, rahastoja, varauksia, poistoeroja, eikä laskennallisia verovelkoja. (Viitala 2018, 40–41.) Velkojen arvo määritetään niiden nimellisarvon mukaisesti. Jos velka on kiinnitetty indeksiin tai muuhun vertailuperusteeseen, sen arvona pidetään muuttuneen vertailuperusteeseen mukaista arvoa. (Arvostamislaki 2 luku 8 §.)

Verotuksessa matemaattisen arvon perusteella lasketaan pääomatuloon ja ansiotuloon kuuluvat osingon määrät. Osakkeen matemaattinen arvo lasketaan varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain 2 luvun 9 §:n nojalla ja se saadaan jakamalla nettovarallisuus ulkona olevien osakkeiden lukumäärällä. Ulkona olevat osakkeet ovat niitä, jotka eivät ole osakeyhtiön omistuksessa. Yhtiön matemaattinen arvo lasketaan edeltävän verovuoden tilinpäätöksen perusteella. Esimerkiksi vuonna 2014 osakkailleen osinkoa maksavan yrityksen tilikausi on kalenterivuosi, joka päättyy 31.12. Tässä tapauksessa osinkoihin kohdistuva vero kohtelu lasketaan 31.12. 2013 päättyneen tilikauden tilinpäätöksen mukaisesti. (Vilkkumaa 2014, 134.)

4 Osakkaan verotus

4.1 Luonnollinen henkilö osingonsaajana listaamattomasta osakeyhtiöstä

Päätös varojen jakamisesta luonnolliselle henkilölle, eli osingonomistajalle, tapahtuu yhtiökokouksessa ääntenenemmistöllä. Joskus osingonjakovaltuus annetaan yhtiön hallitukselle yhtiökokouksen enemmistöpäätöksen perusteella, mutta se voi kestää vain seuraavan yhtiökokouksen alkuun ja eikä se voi olla toistaiseksi voimassa oleva. (Blomqvist ym. 2016, 52.)

Yhtiökokouksen tai valtuutetun hallinnon tekemässä päätöksessä ilmoitetaan varojen jaettava määrä sekä, mitä varoja jakoon käytetään. Käytännössä voidaan jakaa yhtiön voittovaroja, varoja sijoitetun vapaan oman pääoman rahastosta tai varoja, jotka on merkitty muuhun vapaan oman pääoman rahastoon. Oikeus osinkoon syntyy päätöksentekohetkellä ja päättyy velan vanhentumisesta lain 15.8.2003/728 4 § ja 5 § nojalla kolmen vuoden kuluttua. (Blomqvist ym. 2016, 54.)

Osakkeen omistajalle jaetut varat tuloverojärjestelmän mukaan jakautuvat pääomatuloon, ansiotuloon sekä verottomaan tuloon (Verohallinto 2022). Jako pääoma- ja ansiotuloihin koskee ensinnäkin luonnollista osingonomistajaa eikä sitä sovelleta ollenkaan osakeyhtiöön. Verojen laskiessa alussa määritellään pääomatulon osuus ja vasta sen jälkeen jääneet tulot verotetaan ansiotulona. Pääomatulo muodostuu pääoman tuotoista: vuokrasta, koroista ja osingoista. (Niskakangas & Viitala & Hokkanen 2020, 31.)

Tuloverolain 1 luvun 124 §:n nojalla pääomatulon tuloveroprosentti on 30 prosenttia 30 000 euroon asti ja tästä määrästä ylöspäin verotetaan 34 prosentilla. Koko pääomatulosta saatu vero maksetaan valtiolle. Ansiotuloista verot peritään progressiivisen asteikon mukaisesti, ja perityt määrät kuuluvat valtiolle ja kunnalle. Ansiotuloja ovat yleensä palkat, eläkkeet sekä jotkut sosiaalietuudet. (Niskakangas ym. 2020, 31.)

Luonnollisen henkilön listaamattomasta osakeyhtiöstä saatujen osinkotulojen tuloverotus riippuu osakkeen matemaattisesta arvosta sekä osinkotulon suuruudesta (Tomperi 2019b, 46). Verotettavan määrän laskelmassa ensiksi tarkistetaan, onko osinkotulo enintään 8 prosenttia osakkeiden matemaattisesta arvosta vai suurempi (Verohallinto 2022).

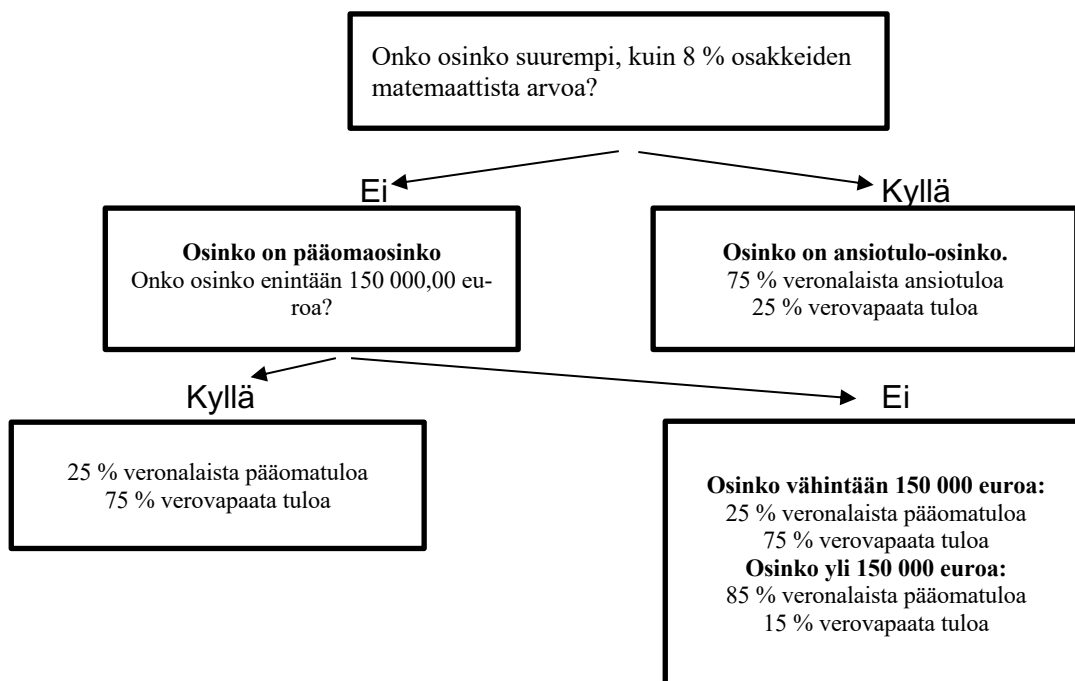
Pääomatulo-osingoksi kutsutaan sellaista osinkoa, jonka määrä on enintään 8 prosenttia osakkeiden matemaattisesta arvosta ja se verotetaan osittain pääomatulona ja osittain se on verovapaa. Jos pääomatulo-osinko ei ylitä 150 000:tta euroa, 25 prosenttia siitä verotetaan pääomatulona. (Verohallinto

2022.) Pääomatuloa verotetaan 30 tuloveroprosenttia, jos sen määrä on vähintään 30 000 euroa. Tällöin osingon verorasitus on yhteensä 7,5 prosenttia: $25\% * 30\% = 7,5\%$. Pääomatulosta, joka on yli 30 000 euroa, peritään 34 tuloveroprosenttia ja tällöin osingon verorasitus on 8,5 prosenttia: $25\% * 34\% = 8,5\%$. (Viitala 2018, 134.)

150 000 euroa ylittävästä osingon osasta verotetaan 85 prosenttia pääomatulona. Osingonsaajan samana vuonna eri osakeyhtiöistä saatujen osinkotulojen yhteenlasketun summan on oltava enintään 150 000 euroa. (Verohallinto 2022.) Tällöin osakkeenomistajalle pääomatulon veronalaiseksi määräksi muodostuu vähintään 37 500 euroa: $150\,000 * 0,85\% = 37\,500$ euroa. Tämä määrä on yli 30 000 euroa ja sen tuloveroprosentti on aina 34. Näin verotettavan osingon osalle muodostuu yhteensä 28,9 prosentin verorasitus: $85\% * 34\% = 28,9\%$. (Viitala 2018, 137.)

Ansiotulo-osingoksi kutsutaan osinkoa, jonka määrä on suurempi kuin 8 prosenttia osakkeiden matemaattisesta arvosta, jonka verotetaan 75 prosenttia ansiotulona ja 25 prosenttia on verovapaana. (Verohallinto 2022.) Valtio ja kunta perivät verot ansiotuloista osittain progressiivisen asteikon mukaan. Ansiotulojen verotuksesta on tarkemmin kerrottu 4.2 kappaleessa. Ansiotulojen verokanta vaihtelee 23 prosentista yli 54 prosenttiin ja riippuu osakkaan muiden ansiotulojen määrästä. Osingon verorasitus muodostuu 17,5–41,06 veroprosentin asteikon puitteissa. (Viitala 2018, 138.)

Alla esitettyssä kaaviossa (kuvio 1) on havainnollistettu pääomatulon osingon sekä ansiotulo-osingon veroprosentteja ottaen huomioon tuottoraja 8 prosenttia nettovarallisuudesta sekä 150 000 euron huojennusraja.

Kuvio 1. Yhteenveto osinkojen verotuksesta (Tomperi 2019b, 54).

Listaamattomien osakeyhtiöiden osinkojen verotus sekä näyttää monimutkaiselta että se on todellisuudessa melko monimutkainen (Mäkinen 2019, 147). Kauppalehden kirjoittaja Olli Harma vuonna 2019 esittelee ”*Osinkoverotus jakoi heti etujärjestöt – Nykyinen osinkomalli on 15 vuotta vanha*” artikkelissaan osinkojen verotuksen nykymallia ytimekkäästi. Harma yksinkertaisuuden vuoksi käyttää 30 ja 34 tuloveroprosenttien keskiarvoa, joka on 32 prosenttia. Taulukossa 1 kirjoittaja havainnollistaa, että osingon kokonaistuloveroaste vuonna 2019 kasvaa 8 prosentista 40,2 prosenttiin. (Harma 2019.)

Taulukko 1. Osinkoveroprosentti (Harma 2019).

Osingon määrä, eur	Osinkovero %
25 % osingosta pääomatuloveron alaista, kun osinko on max. 150 000 € ja 8 % nettovarallisuudesta	$0,25 \% * 0,32 \% = 8,0 \%$
85 % osingosta pääomatuloveron alaista, kun osinko yli 150 000, mutta alle 8 % nettovarallisuudesta	$0,85 \% * 0,32 \% = 27,2 \%$
8 % nettovarallisuudesta ylimenevältä osalta 75 % ansiotuloa, 25 % varovapaata	0–40,2 %

4.2 Osakkeenomistajan palkkatulot yhtiöstä

Osakeyhtiössä työskentelevällä osakkeenomistajalla on myös mahdollisuus nostaa yrityksestään palkkaa tai hyödyntää luontaisetuja (Vilkkumaa 2014 170). Palkan maksamista osakkeenomistajalle ei voi rinnastaa osakeyhtiön voitonjakoon, koska kirjanpidossa palkan nostamista pidetään menona. Verotuksen kannalta palkka poikkeaa osingosta, koska yhtiölle se on vähennyskelpoinen meno, ja osakkeenomistajan kannalta palkka on aina ansiotulona verotettava tulo. (Viitala 2018, 75.)

Osakkeenomistajan ei ole pakko nostaa palkkaa yhtiöstään, ja hän voi vapaaehtoisesti muiden varojenjakotapojen yhteydessä valita myös palkanmaksamisen. Omistaja voi määrittää itse sekä palkanmaksun perusteen että sen säännöllisyyden, eli nostaako hän tuntipalkan, kuukausipalkan vai tulospalkan ja tuleeeko se esimerkiksi kuukausipalkkana tai vuosipalkkana. (Viitala 2018, 75.)

Palkantulon saaja maksaa ansiotuloveroa, joka muodostuu valtio- ja kunnallisveroista (Viitala 2018, 76). Vuonna 2022 kunnille maksettava kunnallisvero vaihtelee 17,00 prosenttiyksiköstä 23,5 prosenttiyksikköön (Veronmaksajan

keskusliitto 2022a). Valtion tulovero suoritetaan valtiolle ja sen verottaminen toteutetaan progressiivisen asteikon mukaan (Viitala 2018, 76). Vuonna 2022 valtion tuloveroasteikko on esitetty taulukossa 2.

Taulukko 2. Valtion tuloveroasteikko 2022 (Veronmaksajan keskusliitto 2022b).

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
19 200 € - 28 700 €	8,00 €	6,00 %
28 700 € - 47 300 €	578,00 €	17,25 %
47 300 € - 82 900 €	3 786,50 €	21,25 %
82 900 € -	11 351,50 €	31,25 %

Seurakunnan jäsenenä oleva palkansaaja maksaa ansiotuloistaan kirkollisveroa seurakunnalle (Veronmaksajain keskusliitto 2022a). Kirkollisveroprosenttiyksiöstä päättää seurakunta, ja vuonna 2022 Suomen evankelisluterilaisen kirkon veroprosentti vaihtelee 1 prosentista 2 prosenttiin (EVL.fi 2022). Yllä mainittujen verojen lisäksi palkasta maksetaan myös sivukuluja: sosiaaliturvamaksu (sotumaksu), eläkevakuutusmaksu ja työttömyysvakuutusmaksu (Vilkkumaa 2014, 170–171).

Tässä opinnäytetyössä käsittelen pelkästään yrittäjän vakuutusmaksua eli YEL-maksua enkä käsittele TyEL-vakuutusta ollenkaan, koska palkansaaja on yrittäjän roolissa eikä hän voi olla TyEL-vakuutettu. Eläkevakuutusmaksun suorituksen määräytymisen perusteena on palkansaajan asema yrityksessä (Vilkkumaa 2014 170). YEL-vakuutus on pakollinen yrittäjälle, jos hän toimii yrityksessä johtavassa asemassa, ja yli 30 prosenttia osakkeista tai äänimäärästä on hänen omistuksessaan tai yli 50 prosenttia on hänen ja hänen perheenjäsentensä hallinnassa. Palkansaaja, joka ei toimi yrityksessä johtavassa asemassa, kuuluu työeläkevakuutuksen (TyEL-vakuutus) piiriin. (Varma 2022.)

YEL-vakuutus on yrittäjän sosiaaliturva, joka kattaa paitsi eläkkeen myös sairastumisen, kuntoutuksen, työkyvyttömyyden, perheenisäyksen sekä työttömyyden. Vuonna 2022 YEL-vakuutuksen alaraja on 8 261,71 euroa ja yläraja 187 625 euroa vuodessa. (Varma 2022.) Sen maksu on prosenttiosuus työtulosta ja riippuu yrittäjän iästä. Vuoden 2022 YEL-vakuutuksen prosenttiosuus on esitetty taulukossa 3:

Taulukko 3. YEL-vakuutuksen prosenttiosuudet vuonna 2022 (Varma 2022).

YEL-vakuutetun ikä, vuosi	Vakuutuksen prosenttiosuus, %
18–52	24,10
53–62	25,60
63–69	24,10

YEL-vakuutettua palkansaajaa ei koske työttömyysvakuutusmaksuvelvollisuus (Työllisyysrahasto 2022). Mutta YEL-vakuutetusta peritään sairausvakuutusmaksut, jotka muodostuvat päiväraha- sekä sairaanhoitomaksusta. Vuonna 2022 yrittäjä maksaa 1,18 prosenttia päivärahamaksua, jos hänen vuositulonsa on 15 128 euroa tai enemmän. Päivärahamaksua ei peritä, jos vuotuinen yrittäjätulo jää alle 15 128 euroa. Sen lisäksi YEL-vakuutetun on maksettava lisärahoitusosuus 0,14 prosenttia. Eli yrittäjän päivärahamaksu yhteensä on 1,32 prosenttia. Sairaanhoitomaksu on 0,53 prosenttia yrittäjän vuositulosta. (Kela 2022.)

5 Verosuunnittelu

5.1 Verosuunnittelun tavoitteita

Verosuunnittelu on osa yrityssuunnittelua, jonka tavoitteena on selvittää, miten yritys voi toimia verotuksellisesti edullisella tavalla välttämättä verohaittoja sekä odottamattomia verotustilanteita (Leppiniemi & Walden 2020). Ennen kaikkea

verosuunnittelu käsittelee yrityksen tuloverotusta (Knuuttinen 2020, 35). Sen ta-
kia yrityksen tilinpäätöksessä tehdyt ratkaisut vaikuttavat olennaisesti verosuun-
nitteluun, koska verotettavan tulon ja nettovarallisuuden määrät lasketaan tili-
päätöksessä ilmoitettujen tietojen perusteella (Leppiniemi & Walden 2020).

Yritys itse määrittää verosuunnittelun tavoitteitaan. Kuten yrityksen investointien
veroseuraamusten arviointi tai yrityksen liiketoiminnan erilaisten menettelytapo-
jen analysointi. Verosuunnittelussa on löydettävä sellaisia menettelytapoja,
jotka mahdollistavat yrityksen toiminnasta johtuvien verokustannuksien opti-
mointi sekä vaikuttaminen niiden määräänsä ja suorittamisajankotaansa. Yhtiö
ottaa huomioon yritysrakenteita koskevien päätöksien toteuttamisessa verolain-
säädännön ja verotuskäytännön muutoksia kuitenkin unohtamatta ennakoida
niistä päätöksistä johtuvia veroseuraamuksia sekä niiden vaikutus yrityksen ve-
rotettavan tulon ja nettovarallisuuden laskentaan. Yksi verosuunnittelun tehtä-
vistä on välttää yllättäviä tilanteita, jotka voivat johtua sekä verolainsäädännön
muutoksista että sen virheellisestä tulkinnasta. (Leppiniemi & Walden 2020.)

5.2 Verosuunnittelun tasot

Yrityksessä verosuunnittelu voi jakautua kolmeen tasoon: strategiseen, takti-
seen ja operatiiviseen (Knuuttinen 2020, 35). Verosuunnitelmilla yritys määrittää
tavoitteidensa saavuttamisen sekä pitkällä että lyhyellä aikavälillä. Vaikka käy-
tännössä verosuunnittelun tasoja ei eroteta toisistaan, niiden luokitusta hyödyn-
netään kuitenkin yrityksen toiminnan järjestämisessä sekä tehtävien ja vastui-
den jaossa. (Leppiniemi & Walden 2020.)

Strategisella suunnitelmalla yritys vastaa kysymykseen, miten asetetut tavoit-
teet saavutetaan. Niin yritysmuodon kuin yritysrakenteen valinta ovat strategisia
päätöksiä verotuksen kannalta. Strategiseen verosuunnitteluun kuuluvat myös
ratkaisut, jotka koskevat yritysjärjestelyjä, kuten sulautumista, jakautumista, lii-
ketoiminnan siirtymistä, osakevaihtoa, yrityksen toiminnan lopettamista ja sa-
neerausta. Suurten päätösten yhteydessä kirjallinen verosuunnitelma voi olla
tarpeen, koska silloin sillä varmistetaan toimenpiteiden aikataulut sekä jaetaan

vastuualueita. Tämän tuloksena syntynyt kirjallinen verosuunnitelma mahdollistaa riskien hallinnan sekä takaa toiminnan laadun ja käytännön parantamisen. (Leppiniemi & Walden 2020.)

Taktinen verosuunnittelu tarjoaa keinoja, jotka antavat mahdollisuuden saavuttaa suunnitteluperiodin päämääriä. Ne voivat esimerkiksi koskea toimenpiteitä, jotka vaikuttavat kirjanpidon ja verotuksen tulostavoitteisiin. Taktisesta verosuunnittelusta on kyse silloin, kun omistaja suunnittelee oman yksityistalouden hoitamista koskevia ratkaisuja: omistajan työsuhde, osingonjakotavoitteet sekä oman tulon jako pääoma- ja ansiotuloksi. Valinnat, jotka määrittelevät omistajan osakaslaina-, vuokra- ja kauppasuhteita yrityksen kanssa, ovat myös taktisia, eli sellaiset ratkaisut, joilla on peruuttamismahdollisuus ja joiden muuttaminen ei tarpeen vaatiessa ole vaikeaa. (Leppiniemi & Walden 2020.)

Operatiivisen verosuunnittelun tarkoituksena on järjestää yrityksen päivittäistä toimintaa ottaen huomioon sekä verolainsäädännön muutokset että oikeuskäytännöt. Kirjanpidosta vastaavan henkilökunnan pitää toimia oikein ja tarkoituksenmukaisesti ottaen huomioon sekä tilinpäätöksen että verotuksen tavoitteita. Parhaimmalla tavalla se toteutuu yrityksessä, jossa ymmärretään ohjeiden ja niiden tausta hyvin laajasti, mikä auttaa henkilökuntaa suorittamaan toimenpiteitä oikea-aikaisesti. Yrityksen menojen ja tulojen seuranta, erilaisten dokumenttien laadinta, oikeat menettelytavat ja ohjeistus ovat osa operatiivista suunnittelua. (Leppiniemi & Walden 2020.)

6 Osakeyhtiön omistajan verosuunnittelu

6.1 Nettovarallisuuden merkitys verosuunnittelussa

Osinkoverojärjestelmä kannustaa osakkeenomistajaa kasvattamaan yhtiön nettovarallisuutta. Mitä suurempi yhtiön nettovarallisuus, sitä suuremman 25-prosenttisen veronalaisen kevennetyn osingon osakkeenomistaja voi saada. (Viitala 2018, 131.) 1 875 000 euron nettovarallisuus oikeuttaa osakkeenomistajan nostamaan 150 000 euroa kevyesti verotettavaa osinkoa, mutta 150 000 euroa

ylittävältä osingon osalta verotetaan 85 prosenttia veronalaista pääomatuloa, mikä voitonjaon optimoinnin kannalta ei oikein edullista (Viitala 2018, 132).

Yrityksellä on keinoja, joilla se voi vaikuttaa nettovarallisuutensa. Nopein niistä on sijoittaa yhtiöön lisää pääomaa. Sellainen sijoittaminen omaan yhtiöön on verovapaa osakkeenomistajalle elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 6 §:n 1 momentin nojalla. Toisaalta pääoman lisääminen edellyttää, että omistajalle on jo kerääntynyt riittävästi varallisuutta, jota hän voi sijoittaa. (Viitala 2018, 133.)

Toinen mahdollisuus perustuu osakeyhtiön tarkoitukseen tuottaa omistajilleen voittoa. Näin yhtiön säännöllisen voitollinen toiminta tuo rahavaroja yritykseen, mikä lisää sen omaa pääomaa ja nettovarallisuutta, jos niitä ei jaeta osakkeenomistajille. Kuitenkin yhtiö on verovelvollinen, ja se maksaa voitostaan 20 prosenttia yhteisöveroa. (Viitala 2018, 133.)

Kuten aiemmin olen jo kertonut, verosuunnittelu on tiiviisti sidoksissa tilinpäätökseen. Sillä tavalla tilinpäätössuunnittelulla voi vaikuttaa myös nettovarallisuuden määrän. Esimerkiksi tilinpäätöksen yhteydessä tehtyjen poistojen vähentämättä jättäminen nostaa nettovarallisuutta verotuksessa, koska nettovarallisuuden laskennassa käytetään hyväksi poistamatta olevia hankintamenoja. Kannattaa ottaa huomioon, että poistojen hyllyttämisen seurauksena yhtiön voitto paranee ja sen yhteydessä maksettava yhteisövero kasvaa. Poistojen vaikutus ilmenee myös, kun yhtiö tekee tappiota. Silloin vähennetyt poistot suurentavat tappiota, mutta toisaalta pienentävät yrityksen nettovarallisuutta. (Viitala 2018, 133–134.)

Elinkeinoverolain 2 luvun 8 §:n nojalla on määritetty verotuksessa vähennyskelpoisia menoja. Ensisijaksi ne ovat vaihto-omaisuuden, sijoitusomaisuuden ja käyttöomaisuuden hankintamenoja. (Tomperi 2019b, 96.) Kuluja vähennyskelpoisuus koskee myös elinkeinotoiminnasta maksettuja palkkoja, yhtiön perustamismenoja, tutkimus- ja tuotekehitysmenoja sekä mainos- ja koulutusmenoja,

joiden kuluksi kirjaamisella voi vaikuttaa lisäävästi nettovarallisuuteen (Kukkonen 2014, 83).

6.2 Osingonjaon kokonaisverorasitus

Osakeyhtiön voitto, joka on syntynyt sen toiminnasta ja joka myöhemmin jaetaan osinkona, verotetaan nykyjärjestelmässä osittain kahdenkertaisesti, koska sitä verotetaan sekä yhtiön että osakkeenomistajan osalta. Ennen osingonjakoa yhtiö maksaa tuloveroa 20 prosenttia voitostaan ja sen jälkeen osingon saaja, yleensä luonnollinen henkilö, maksaa tuloveroa, jonka verokanta riippuu osingon määrästä. (Blomqvist ym. 2016.) Tämän työn luvussa 4.1 on katsottu tarkasti osingonsaajan verorasitusta, kun osakkeenomistajana on luonnollinen henkilö. Tässä luvussa tutustutaan, millainen kokonaisveroprosenttiyksikkö muodostuu, kun otetaan huomioon sekä yhtiön että osakkaan maksamat verot.

Nettovarallisuusosingosta, jonka määrä voi olla enintään 150 000 euroa vuodessa, osakas nostaa kevyesti verotettavaa osinkoa, josta verotetaan 25 prosenttia pääomatulona. Silloin osakkaan osalta pääomatulo-osingon verorasitus on 7,5 prosenttia, jos tulovero on 30 prosenttia ($25 \% * 30 \% = 7,5 \%$) ja 8,5 prosenttia, jos tulovero on 34 prosenttia ($25 \% * 34 \% = 8,5$). Kun lasketaan yhteen osingosta maksettu veroprosentti (30 %) sekä yhtiön suorittama yhteisövero (20 %) saadaan kokonaisveroaste 26 prosenttia. (Viitala 2018, 134–135.) Seuraava esimerkki havainnollistaa kokonaisveroasteen laskelman.

Listamaton yhtiö on saanut 125 euroa voittoa, jonka se aikoo jakaa osinkona. Ensiksi yhtiö maksaa 20 prosenttia yhteisöveroa valtiolle. Jäljelle jääneet 100 euroa yhtiö jakaa osinkona osakkeenomistajalle. Omistaja maksaa 7,5 prosenttia, eli 7,5 euroa, tuloveroa 100 eurosta. Tuloveron osuus 125 eurosta on 6 prosenttia: $7,5 / 125 * 100 \% = 6 \%$. Tällöin kokonaisverorasite on yhteensä 26 prosenttia ($20 \% + 6 \% = 26 \%$). (Taloustaito 2020.)

Vaikka käytännössä kevyesti verotettujen osinkojen jakamista pidetään parempana vaihtoehtona, on myös mahdollista jättää osinkoja nostamatta ja suunnata ne yhtiön liiketoimintaan tai tulonhankkimistoimintaan. Tämä on mahdollista, jos

osakkeenomistajalla ei ole taloudellista tarvetta saada varoja yhtiöstään. Toinen kevyesti verotettujen osinkojen vaihtoehto voi olla pienen palkan maksaminen omistajalle. Noin 40 000 euron palkan verorasitus on suunnilleen samanvertainen osingon verorasitukseen. Kannattaa muistaa, että palkkakulut ovat vähennykelpoisia yhtiölle, ja ne vähentävät veronalaista tuloa ja sitä kautta yhteisöveron määrää. (Viitala 2018, 136.)

Luvussa 4.1 kerrottiin, että nettovarallisuusosingosta, joka ylittää 150 000 euroa, verotetaan 85 prosenttia pääomatulona. Näin osingosta osakkaalle muodostuu 28,9 prosenttia verorasite ($85 \% * 34 \% = 28,9 \%$). Yli 150 000 euron määrästä käytetään aina korkein pääomatulooverokantaa, eli 34 prosenttia. Silloin osakaskohtaisen veron sekä yhtiön yhteisöveron kokonaisverotus on 43,1 prosenttia: 20 prosenttia yhteisövero ja vero 23,1 prosenttia pääomatulo-osingosta ($((100 \% - 20 \%) * 85 \% * 34 \%)$). Näin kahdenkertaisen verotuksen tuloksena kokonaisverorasitus kevyesti verotettuun osinkoon verrattuna on kasvanut merkittävästi ja ei näytä edulliselta. Mutta on hyvä ottaa huomioon, että tämän pääomatulo-osingon takana on melko korkea taso osakaskohtaista tulo- ja nettovarallisuutta. (Viitala 2018 137.)

Ansiotulo-osinkotulosta verotetaan 75 prosenttia ansiotulona, kun sen määrä ylittää osakkeen matemaattiselle arvolle laskettua vuotuista 8 prosentin tuottoa. Nostetusta osingosta osakkaan maksaman veron sekä yhtiön yhteisöveron kokonaisverokanta osuu 40–52 prosenttia haarukkaan. Verorasituksen huomattava nousu syntyy osakkaan ansiotulon verosta, joka voi olla 15 prosentista 40 prosenttiin plus yhtiön yhteisöveron määrä. Näin korkean verokannan takia tämä verotuksen optimointi on rinnastettavissa palkan verotukseen. Toisaalta joskus, kun osakkeenomistaja ei ole osakeyhtiön palveluksessa tai, jos yhtiön varallisuus on hyvin pieni, osakkaalla ei ole mahdollisuutta saada ansio-osinkoja ollenkaan. (Viitala 2018 138–139.)

6.3 Palkan sivukulut

Veronsaajan kannalta on tärkeää, että veroja maksetaan säännöllisesti, ja tämä tavoite toteutuu käytännössä ennakkoperintäjärjestelmän avulla, jonka menetelmät säädetään ennakkoperintälaissa. Osa tätä järjestelmää on ennakkopidätys, joka syntyy silloin, kun rahasuorituksen maksaja pidättää suorituksesta veron ja maksaa sen Verohallinnolle. (Niskakangas 2020, 101.)

Ennakkoperintälain nojalla osakeyhtiö työnantajana on velvollinen suorittamaan työntekijälle maksetun palkan perusteella ennakkopidätyksen ja sairausvakuutusmaksun (Viitala 2018, 79). Sen lisäksi maksetaan myös tapaturma- ja työttömyysvakuutusmaksuja. Vuonna 2022 työnantajan sairausvakuutusmaksu 16–67-vuotiaalle palkansaajalle maksetusta palkasta on 1,34 prosenttia. (Suomen yrittäjät 2022.)

Työnantaja suorittaa työttömyysvakuutusmaksut 17–64-vuotiaista työntekijöistä ja 1.8.2022 alaikäraja nousi 8 vuoteen. Työttömyysvakuutusmaksuja ei peritä YEL-vakuutetuilta ja TyEL-vakuutetusta maksetaan 0,5 prosenttia. (Suomen yrittäjät 2022.) Työnantajan maksama lakisääteinen työtapaturmavakuutusmaksu riippuu työn vaarallisuudesta sekä tapaturmakehityksestä (Viitala 2018, 79). Lakisääteinen työtapaturmavakuutusmaksu on keskimäärin 0,7 prosenttia vuonna 2022. Työnantajan keskimääräinen osuus työeläkevakuutuksesta 17–67-vuotiaiden työntekijöiden osalta on 24,85 prosenttia vuonna 2022. (Suomen yrittäjät 2022.) Alla olevaan taulukoon 5 on laitettu kaikki työnantajan maksamat keskimääräiset sivukulut.

Taulukko 5. Työnantajan keskimääräiset sivukulut vuonna 2022 (Viitala 2018, 80).

YEL-osakas palkansaajana	
Työnantajan sairausvakuutusmaksu	1,34 %
TyEL-osakas palkansaajana	
Työnantajan sairausvakuutusmaksu	1,34 %
Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu	0,50 %
Tapaturmavakuutusmaksu	0,7 %
TyEL-maksu (keskimääräinen)	24,85 %

Yllä esitetyn taulukon perusteella on helppo huomata, työnantajan maksujen erot YEL- ja TyEL-vakuutettujen osalta. Työnantajan suorittamiin sivukuluihin vaikuttavat yrityksen koko ja sen toimiala. Pienessä osakeyhtiössä työnantajan maksamat sivukulut ovat noin 1,5 prosenttia YEL-vakuutetulle maksetusta palkasta ja yli 20 prosenttia TyEL-vakuutetun palkasta. (Viitala 2018, 79–78.)

6.4 Palkka vai osinko?

Osakeyhtiössä työskentelevällä osakkeenomistajalla on dilemma, valitsee ko hän verorasituksen optimoinnin näkökulmasta palkan vai osingon. Valinnan haasteena on palkan ja osingon erilainen verokohtelu sekä yhtiön että osakkaan kannalta, mikä hankaloittaa vertailua. (Viitala 2018, 139.) Kun verrataan pääomaosingon, ansiotulo-osingon ja palkan verorasituksia keskenään, osakkeenomistajalle on edullista nostaa pääomaosinkoa. Seuraava houkutteleva optio voi olla YEL-vakuutetun nostama palkka ansiotulo-osinkoon verrattuna. TyELin tapauksessa palkasta työnantajan maksettava työeläkevakuutus vähentää palkan edullisuutta suhteessa ansio-osinkoon. (Raunio & Romppainen & Ukkola & Kotiranta 2018, 31.)

Verosuunnittelussa osakkeenomistaja tarkastelee sekä omaa henkilökohtaista että hänen omistuksessaan olevan yhtiön verorasitusta. Etu yleensä arvioidaan osakkaan ja yhtiön tuloista maksettujen verojen yhteismäärän perusteella. Tällöin on tarkistettava palkasta ja ansiotulo-osingosta maksettujen verojen määrä kokonaisverorasituksesta. (Raunio ym. 2018, 31.)

Osakeyhtiön tasolla verotettavan tulon muodostumisessa on otettava huomioon seuraavat seikat:

- palkka ja sosiaalikulut ovat vähennyskelpoisia, mutta osinko ei ole
- osingon yhteydessä ei makseta sosiaalikuluja
- YEL-vakuutetun palkan yhteydessä pidetään noin 1,5 prosenttia palkasta
- TyEL-vakuutetun palkan yhteydessä maksetaan yli 20 prosenttia palkasta. (Raunio ym. 2018, 31.)

Osakkaan henkilökohtaisen verotuksen kannalta on olennaista huomioida seuraavat asiat:

- sekä palkka että ansiotulo-osinko verotetaan ansiotulona ja silloin osingon veronalainen osuus on 75 prosenttia ansiotulo-osingosta
- osakkaan henkilökohtainen veroprosentti on summa kunnallisveroa, valtionveroa, sairausvakuutusmaksuja ja on mahdollisesti kirkollisveroa
- pääomaosingosta verotetaan 25 prosenttia tai 85 prosenttia pääomatulona
- henkilökohtaisessa verotuksessa tehdyillä vähennyksillä on vaikutus verotettavaan tuloon
- osakkaan eläketurva YEL vaikuttaa palkan sivukulujen suorittamisvelvollisuuteen. (Viitala 2018, 140.)

Pitkää uraa yrittäjänä luoneen Lassi Mäkisen mukaan osakkaan ei tarvitse verosuunnittelun tuloksena valita osinkoa, joka ylittää 8 prosenttia osakkaan nettovarallisuudesta. Siinä tapauksessa vero-optimoinnin kannalta palkka on edullisempi vaihtoehto, koska sen saa vähentää yhtiön verotettavasta tulosta. Toisaalta, jos osingon määrä ei ylitä 8:aa prosenttia osakkaan nettovarallisuudesta

eikä 150 000 euron rajaa ja osakas voi sillä määrällä kattaa elämisen tarpeitaan, kannattaa varat nosta osinkona. (Mäkinen 2019, 150.)

Verorasituksen kannalta osakkaalle maksetun optimaalisen palkan määrän ei ole kannattavaa ylittää osingon alinta kokonaisverorasitusta, joka on noin 26 prosenttia. Alla olevassa taulukossa 6 tarkastetaan YEL-vakuutetun osakkaan palkan kokonaisverorasitusta, jos osakkaalle maksetaan noin 30 000 euroa vuosipalkkaa. Laskelman tulos näyttää, että kokonaisveroprosentti on suunnilleen sama kuin yhteisöverokanta ja se on pienempi kuin huojennettujen osinkojen kokonaisverorasitus eli 26 prosenttia. (Viitala 2018, 140–141.)

Viitala havainnollistaa taulukko 6:ssa, että kohtuullisen pienen osakkaan palkan kokonaisveroprosentti on noin 21 eli hyvin tasavertainen yhtiön maksamaan yhteisöveroon.

Taulukko 6. 30 000 euron palkasta laskettu yhtiön ja osakkaan kokonaisveroste (Viitala 2018, 141).

Esimerkkilaskelma, jos palkka on 29 700 euroa			
Yhtiö		Osakas	
Verotettava tulo	30 000 €	Palkka	29 700 €
Palkka	29 700 €	Ansiotuloverot *)	5 900 €
Sivukulut (n. 1 %) *	300 €		
Yhteisövero (20 %)	0	Vero (n. 20 %)	5 900 €
Verot yhtiö + osakas	5 900 €		
Kokonaisveroprosentti on noin 20 %			

*) sivukulut ovat 2018 mukaan.

On tärkeää huomata, että mikäli osakkaalla on pieni palkka, vähennyskelpoisilla kuluilla voi olla merkittävä vaikutus verotettavaan ansiotuloon. Tästä syystä

osakkaan palkan taloudellinen hyöty kannattaa arvioida osakaskohtaisesti. (Viitala 2018, 140.)

6.5 Peitelty osingonjako

Verosuunnittelu on sallittu ja lakimääräinen menettelytapa, joka toteutetaan verosäännösten mukaan. Veronmaksaja voi optimoida veronmaksujansa pelkäämään lainsäännösten sallimissa rajoissa ja hänen kannattaa osata tunnistaa osakeyhtiön veronkiertämisen riskejä verosuunnittelussaan. Verottajalla on oikeus puuttua, jos verosuunnittelun tuloksena veronmaksaja pyrkii saamaan perusteettomia verotuksellisia etuja ja yrittää välttää verojen maksamista lainsäännösten vastaisesti. (Vilkkumaa 2014, 107–108.)

Yksi viranomaisten vero-oikeudellisista instrumenteista on peitelty osingonjako, jonka avulla verottaja pystyy estämään osakeyhtiön verottoman varallisuuden siirtäminen omistajataholle (Niskakangas 2020, 84). Verotusmenettelystä annettu laki (VML 18.12.1995/1558) 29 §:ssä määrittelee peiteltyyn osingonjaon seuraavasti:

Peitellyllä osingolla tarkoitetaan rahanarvoista etuutta, jonka osakeyhtiö antaa osakkaansa tai tämän omaisen hyväksi osakkuusase-
man perusteella tavallisesta olennaisesti poikkeavan hinnoittelun
johdosta tai vastikkeetta.

Peitellyllä osingolla tarkoitetaan myös omia osakkeita hankkimalla
tai lunastamalla taikka osakepääomaa, vararahastoa tai ylikurssira-
hastoa alentamalla osingosta menevän veron välttämiseksi jaettu-
ja varoja.

Näin ollen peitelty osingonjako voi ilmetä monin tavoin. Yksi niistä voi olla yrityk-
sen kuluiksi rekisteröityjä yhtiön omistajan menoja, kuten omistajan yhtiövaroilla
viety lomamatka. Myös erilaisia yhtiön ja sen omistajan välillä solmittuja kaup-
poja tuovat mukanaan verolainsäädännön rikkomisen riskejä, jotka realisoitu-
vat hinnoitteluvirheinä. Niin käy esimerkiksi silloin, jos yhtiö myy omistajalleen
ajoneuvon alihinnalla tai yhtiö ostaa osakkaalta tai hänen perheenjäseniltään
asunto-osakkeita ylihinnalla. (Niskakangas & ym. 2020, 84.)

Viranomaiset määrittelevät peiteltyksi osingoksi sellaisen osakeyhtiössä osakkaalle tai hänen omaiselleen maksetun palkan, joka ei perustu oikeaan työntekoon. Palkansaajalle normaalia palkkatasoa korkeampia maksettuja palkkatuloja ei rinnasteta peiteltyyn osinkoon. Syynä on se, että palkka verotetaan ansiotulona ja sen verotus on osingon verotusta tiukempi. Perusteettoman palkan rinnalla peiteltyä osinkoa saattaa syntyä, kun osakkaalle maksetaan yksityisiä menoja kuten puhelin- ja automenoja tai harrastuksiin kuuluvia menoja. Myös osakeyhtiön omaisuuden hyväksikäyttö hinnoittelupoikkeaman perusteella on peitelty osinko, esimerkiksi jos osakas vuokraa asuntoa, josta ei maksa vuokraa tai sen vuokramaksu ei vastaa markkinahintaa. (Tomperi 2019b, 68.)

Peitellyn osingon osapuoliin voivat kuulua sekä osakeyhtiö että osakas tai hänen omaisensa, kuten puoliso, lapsi, vanhemmat tai muut omaiset (Raunio & ym. 2018, 189). Peitelty osinko aiheuttaa veroseuraamuksia. Yksityishenkilön saama peitelty osinko verotetaan tuloverolain 33 d §:n 1 momentin nojalla, ja se on aina ansiotuloa verotuksessa, josta 75 prosenttia on veronalaista ja 25 prosenttia verovapaata tuloa (Raunio & ym. 2018, 185). Osakeyhtiön verotuksessa peitelty osinko määritellään elinkeinoverolain 6 a:n 7 momentissa niin, että 75 prosenttia peitellyn osingon tulosta on veronalaista (Raunio & ym. 2018, 186).

7 Case-yrityksen verosuunnittelu

7.1 Case-yritys

Tässä opinnäytetyöni pääluvussa esittelen laskelmia ja tarkastelen verosuunnittelun tuloksia. Niiden pohjalta saatujen lukujen avulla voin seurata, miten eri tekijät vaikuttavat osakeyhtiön ja sen omistajan yhteensä maksamien verojen ja maksujen määrään. Apuvälineenä käytän erään osakeyhtiömuotoisen mikroyrityksen virallisia tilinpäätösraportteja. Yhtiön yrittäjä haluaa jäädä anonyymiksi, mistä syystä käytän työssäni yrityksestä nimitystä case-yritys. Case-yritys on perustettu vuonna 2016 toiminimenä Nurmijärvellä ja vuonna 2020 se muuttui osakeyhtiöksi. Yrittäjänä toimii IT-alan asiantuntija, jolla on yli 20 vuotta työko-

kemusta ammatissaan, ja hänen halunsa toimia konsulttina johti hänet yrittäjyyteen. Yritys on pieni, mutta vakaa. Sen liikevaihto ja tulos ovat kasvaneet hyvin tasaisesti viime vuosien varrella, mikä kertoo siitä, että yllättäviä muutoksia yrityksen liiketoiminnassa ei ole tapahtunut.

Yrityksen omistaja työskentelee itse yrityksessä, josta hän maksaa itselleen palkkaa. Muita työntekijöitä osakeyhtiön palkkalistalla ei ole. Osakeyhtiön juokseva kirjanpito, tilinpäätösraportointi, viranomaisilmoitukset ja palkkalaskentaan kuuluvat tehtävät on ulkoistettu tilitoimistolle. Yrittäjän saama palkka on vähennykelpoinen case-yritykselle, mutta se on täysin veronalainen ansiotulo yrittäjän osalta. Osakeyhtiön omistajana yrittäjä vastaa yrityksen verotuksesta ja palkansaajana henkilökohtaisen tulon veroista. Hän on kiinnostunut, miten verosuunnittelussa erilaisten varojen nostamisvaihtoehtojen valinta voi auttaa häntä välttämään tarpeettomia veroja ja maksuja. Tässä työssäni lasken omistajan sekä yrityksen yhteistä verorasitusta kolmessa eri tilanteessa:

- omistaja maksaa itselleen pelkästään palkkaa,
- omistaja nostaa yhtiöstä varoja osinkona,
- omistajan tuloja ovat palkka ja osinko.

Yllä mainittujen mallien vertailun perusteella analysoin, mikä tapa nostaa tuloja case-yrityksestä on edullisin, jos lasketaan yhtiön omistajan henkilökohtaisia ja yrityksen veroja yhteensä. Samalla on hyvä ottaa huomioon verohyödyn maksimointiin vaikuttavat muut tekijät sekä niiden houkuttelevuus case-yrityksen omistajan kannalta.

7.2 Yrittäjän tuloslaskelma ja tase vuonna 2021

Vuonna 2021 case-yrityksen tuloslaskelma on esitetty taulukossa 7, jossa luvut on pyöristetty tuhansiin. Yrityksen liikevaihto oli noin 152 000 euroa. Tilikauden aikana ostoja tehtiin noin 1 000 eurolla. Yrityksen henkilöstökulut olivat korkeimmat kulut yrityksessä ja ne lähestyivät 142 000 euroa, josta omistaja nosti palkkana noin 123 000 euroa. Jääneet 20 000 euroa olivat yrityksen maksamansa henkilösivukulut, jotka koostuivat 15 000 euron eläkekuluista ja 4 000 euron

muista henkilösivukuluista. Muut liiketoiminnan kulut olivat noin 9 000 euroa. Näin ollen tilikauden tulos muodostui melko mitättömäksi ja tuloslaskelmassa se oli 23 euroa eli pyöristettynä tulos oli 0 euroa.

Taulukko 7. Case-yrityksen tuloslaskelma vuonna 2021.

LIKEVAIHTO, eur	152 000
OSTOT, eur	1 000
Palkka, eur	123 000
Eläkekulut, eur	15 000
Muut henkilösivukulut, eur	4 000
HENKILÖSTÖKULUT YHTEENSÄ, eur	142 000
LIIKETOIMINNAN MUUT KULUT, eur	9 000
TILIKAUDEN VOITTO, eur	0

Case-yhtiön taseesta ilmenee, että yrityksessä ei ole sijoitusomaisuuteen kuuluvaa kiinteistöä tai rakennuksia, eikä arvopapereita tai vaihto-omaisuutta, joista muodostuisi yhtiön varoja. Yhtiön omapääoma on vain 20 euroa, koska tilikauden aikana tuloa ansainnut yrittäjä ei jätä varoja yritykseen, vaan maksaa ne itselleen palkkana. Taseen vastaava on noin 27 000 euroa ja se koostuu 20 000 euron lyhytaikaisista saamisista sekä 7 000 euron pankkitilin saldosta. Taseen vastattavan puolelta löytyvät lyhytaikaiset velat, joista isommat määrät kuuluvat palkkaan: noin 10 000 euron ennakonpidätysvelka ja 15 000 euron palkkamenot siirtovelkana. Taseen perusteella näkyy, että case-yrityksessä ei ole nettovarallisuutta.

Case-yrityksen virallisten raporttien perusteella vuonna 2021 omistajan veronalainen henkilökohtainen tulo oli noin 120 000 euroa. Kuitenkin verosuunnittelun laskelmissani, joiden tuloksia myöhemmin vertaan keskenään, oletan tulo olevan 100 000 euroa. Olettamani määrä on melko lähellä realistista yrittä-

jän tuloa ja 100 000 eurolla on helpompi sekä laskea että havainnollistaa maksettavien verojen määrää. Sen lisäksi yrittäjä jättäessään 20 000 euroa yritykseen, voi kasvattaa yrityksen nettovarallisuutta tulevaisuudessa. Toinen tekemäni poikkeama virallisten case-yrityksen raporttien luvuista on YEL-tulos, joka on noin 50 prosenttia yrittäjän todellisesta tulosta. Yllä mainitussa tuloslaskelmassa YEL-vakuutus on noin 15 000 euroa, mikä on 24,1 prosenttia 64 000 eurosta. Laskelmissani YEL-tuloksena käytän 50 000 euroa, mikä on 50 prosenttia 100 000 eurosta. Sen lisäksi verosuunnittelussa käytän vuoden 2022 Nurmijärven kunnan tuloveroprosenttia, joka oli 19,75. Kirkollisveroa en ota huomioon verorasituksessa, koska yrittäjä ei kuulu kirkkoon.

7.3 Osakeyhtiön omistajan palkan verotus

Tässä kappaleessa lasken, kuinka korkea verorasitus syntyy silloin, kun omistaja maksaa itselleen palkkaa, jonka suuruus vastaa yrityksen kuukausittaista tulosta. Oletan palkan suuruuden olevan 100 000 euroa vuodessa. Case-yrityksen tulos on 0 euroa ja osakeyhtiö ei maksa yhteisöveroä. Kuitenkin työnantajana yhtiöllä on velvollisuus suorittaa palkan sivukuluja. Case-yrityksen on maksettava sairausvakuutusmaksu, joka vuonna 2022 on 1,34 prosenttia palkasta eli 1 340 euroa ($100\,000 * 1,34\%$). Yhtiön omistaja on vakuutettu YEL-osakseen takia hän suorittaa eläketurvan maksun, joka lasketaan yrittäjän YEL-työtulon perusteella. YEL-maksuun vaikuttaa vakuutetun ikä. Case-yrityksen omistaja on 52-vuotias ja hänen vakuutusprosenttinsa on 24,1 YEL-tulostaan. YEL-maksu lasketaan YEL-tulosta, jonka määrä ei vastaa veronalaista palkkatuloa ja on riippumaton omistajan yhtiöstä nostaman todellisen palkan suuruudesta. (Viitala 2018, 81.) Oletan, että omistajalle vahvistettu YEL-tulo case-yrityksessä on 50 000 euroa vuodessa. YEL-maksu on verovähennyskelpoinen ja sen määrä on 12 050 euroa ($50\,000 * 24,1\%$). Yhteensä osakeyhtiön palkan yhteydessä suoritettavat maksut ovat 13 390 euroa ($1\,340 + 12\,050$).

Omistajan säännöllisesti nostama palkka on henkilökohtainen ansiotulo, josta suoritetaan kuukausittain ennakonpidätys. Ennakonpidätyksen veronalaisesta palkasta tehdään ensiksi tuloverolain 31 §:n nojalla luonnolliset vähennykset,

jotka ovat tulon hankkimisesta johtuvia menoja. Case-yrityksessä työskentelevällä verovelvollisella nämä vähennykset ovat 300 euroa työmarkkinajärjestön jäsenmaksu ja 3 000 euroa palkkatulojen hankkimismenoja vuodessa. Vähennysten jälkeen muodostuu puhdas ansiotulo eli 96 700 euroa (100 000–3 000–300).

Seuraavaksi valtion- ja kunnallisverotuksessa puhtaasta ansiotulosta vähennän pakolliset ja lakisääteiset vakuutusmaksut. TVL 96 §:n 1 momentin nojalla verovelvollisella on oikeus vähentää sairausvakuutuksen päivärahamaksun, jonka YEL-vakuutetun tapauksessa lasketaan vahvistetusta YEL-tulosta. Päivärahamaksun prosenttiyksikkö vuonna 2022 on 1,18 prosenttia ja korotettu päivärahamaksu on 0,14 prosenttia. Silloin verovelvollisen vähennys on 660 euroa ($50\,000 * 1,18\% + 50\,000 * 0,14\%$). Siis verotettava ansiotulo on 96 040 euroa (96 700–660). Taulukossa 8 havainnollistan kaikki ennakonpidätyksen alaisesta tulosta tehdyt vähennykset sekä niiden jälkeen muodostunut verotettava ansiotulo.

Taulukko 8. Ennakonpidätyksen alaisesta ansiotulosta tehtyjä vähennyksiä.

Ansiotulo, eur	100 000
Vähennykset:	
Palkkatulojen tulonhankkimismenot, eur	3 000
Työmarkkinajärjestön jäsenmaksu, eur	300
Puhdas ansiotulo	96 700
Sairausvakuutuksen päivärahamaksu 1,18 % +0,14 %, eur	660
Verotettava ansiotulo	96 040

Case-yrityksen omistajan verotettava ansiotulo valtio- ja kunnallisverotuksessa on 96 040 euroa. Laskettu valtion tulovero soveltaen tuloveroasteikkoa on 15 458 euroa ($11\,351,50 + (96\,040 - 82\,900) * 31,25\%$). Yrittäjälle vahvistettu 223 euron työtulovähennys pienentää tuloveroa ja yhteensä se on 15 235 euroa

(15 458–223). Nurmijärven kunnallisveroprosentti on 19,75 prosenttia, eli 18 968 euroa ($96\,040 * 19,75\%$).

Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu on 0,53 prosenttia yrittäjän YEL-tulosta eli 50 000 eurosta. Siitä saa tehdä samat vähennykset, jotka tehdään laskettaessa verotettavaa tuloa kunnallisverotuksessa. Silloin sairaanhoitomaksu on 262 euroa ($(50\,000 - 660) * 0,53\%$). Verovelvollinen maksaa enimmäismäärän yleisradioveroa eli 163 euroa. Alhaalla taulukosta 9 löytyvät kaikki case-yrityksen omistajan maksamat verot ja maksut, jos hän nostaa yrityksestään palkkaa 100 000 euroa vuodessa. Yrittäjä maksaa ansiotulostaan yhteensä 48 677 euroa siis 48,7 prosenttia veroja bruttopalkkatulostaan.

Taulukko 9. Yrityksen ja yrittäjän osalta suoritettuja maksuja ja veroja.

Yrityksen verot ja maksut	
Yhteisövero, eur	0
YEL-maksu, eur	12 050
Työnantajan sairausvakuutusmaksu, eur	1 340
Yrityksen maksut ja verot yhteensä, eur	13 390
Yrittäjän verot ja maksut	
Valtiovero, eur	15 235
Kunnallisvero, eur	18 968
Sairausvakuutuksen päivärahamaksu, eur	660
Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu, eur	262
Yleisradiovero, eur	163
Yrittäjän maksut ja verot yhteensä, eur	35 287
Yhteensä yrityksen ja yrittäjän maksut ja verot, eur	48 677

7.4 Osingon verotus

Case-yrityksen omistaja pyrki minimoimaan maksamiensa verojen ja välttämättömien maksujen määrää välttäen 20 % yhteisöveron maksamista. Koska hän on sekä omistaja että työntekijä yrityksessään, hänen oli helppo tehdä päätöksiä ja hän maksoi yhtiön muuten tekemän tuloksen itselleen palkkana. Sen tuloksena yhtiössä ei ole nettovarallisuutta. Toisaalta yhtiön tarjoamat asiantuntijapalvelut eivät edellytä käyttö-, vaihto- eikä sijoitusomaisuutta yrityksessä. Näin ollen vuonna 2022 yrittäjällä ei edes ollut mahdollisuutta jakaa yrityksen varoja osinkona ja kaikki hänen tulonsa oli verotettu ansiotulona.

Kuitenkin yhtiön omistaja voi tulevaisuudessa jakaa yrityksen voittoa osinkona, jos hän jättää osan yrityksen tuloksesta kasvattamaan nettovarallisuutta. Kuten mainitsin jo aiemmin, case-yritys on kannattava osakeyhtiö ja sen liikevaihto ja tulos ovat kasvaneet tasaisesti viime vuosien varrella, mikä mahdollistaa sen nettovarallisuuden lisäämisen jopa kymmenillä tuhansilla euroilla vuodessa.

Oleellista on huomata, että osinkotulon verosäännöt ja palkan verotus ovat aivan erilaisia. Koska osinko verotetaan sekä pääomatulona että ansiotulona, ensin määritetään niiden veronalaiset määrät. Taulukossa 10 lasken yhteisöveron, veronalaiset osuudet pääomatulo- ja ansiotulo-osingosta ja tuloveron pääomatulosta, jos yhtiön nettovarallisuus on 50 000 euroa, 100 000 euroa, 200 000 euroa ja 300 000 euroa. Yhtiön voitto on 100 000 euroa vuodessa ja siitä yrityksen maksaman yhteisöveron, eli 20 000 euron ($100\,000 \cdot 20\%$) jälkeen omistaja voi jakaa osinkona 80 000 euroa ($100\,000 - 20\,000$).

Pääomatulo-osinko vastaa 8 prosenttia case-yrityksen nettovarallisuudesta, koska yhtiön omistajan hallussa on 100 prosenttia osakeyhtiön osakkeista. Nettovarallisuuden lisääntyessä 50 000 eurosta 300 000 euroon, myös pääomatulo-osinko kasvaa 4 000 eurosta ($50\,000 \cdot 8\%$) 24 000 euroon ($300\,000 \cdot 8\%$). Vähentämällä pääomatulo-osingon määrän 80 000 euron alkuperäisestä osingosta, saadaan ansiotulo-osinko, jonka määrä pienenee nettovarallisuuden kasvaessa 76 000 eurosta ($80\,000 - 4\,000$) 56 000 euroksi ($80\,000 - 24\,000$).

Seuraavaksi lasken osingonsaajan veronalaisen pääomatulon, joka on 25 prosenttia pääomatulo-osingosta: 1 000 euroa ($4\,000 * 25\%$), 2 000 euroa ($8\,000 * 25\%$), 4 000 euroa ($16\,000 * 25\%$), 6 000 euroa ($24\,000 * 25\%$). Pääomatulon veroprosentti on 30, jos pääoma ei ylitä 30 000 euroa. Yrittäjän maksama pääomatulovero on 300 euroa, 600 euroa, 1 200 euroa ja 1 800 euroa, jos nettovarallisuus 50 000 euroa, 100 000 euroa, 200 000 euroa ja 300 000 euroa vastavasti.

Viimeisenä taulukossa 10 lasken myös veronalaisen ansiotulon, joka on 75 prosenttia ansiotulo-osingosta: 57 000 euroa ($76\,000 * 25\%$), 54 000 euroa ($72\,000 * 25\%$), 48 000 euroa ($64\,000 * 25\%$), 42 000 euroa ($56\,000 * 25\%$). Huomattava nettovarallisuus yrityksessä mahdollistaa alentaa ansiotulona verottavaa määrää.

Taulukko 10. Case-yrityksen 100 000 euron voiton osingonjako pääomatulo- ja ansiotulo-osingoksi.

Nettovarallisuus, eur	50 000	100 000	200 000	300 000
Yhtiön tulos, eur	100 000	100 000	100 000	100 000
Yhteisövero 20 %, eur	20 000	20 000	20 000	20 000
Osinko, eur	80 000	80 000	80 000	80 000
Pääomatulo-osinko, 8 % nettovarallisuudesta, eur	4 000	8 000	16 000	24 000
25 % veronalaista pääomatuloa, eur	1 000	2 000	4 000	6 000
Tulovero pääomatulosta 30 %, eur	300	600	1 200	1 800
Ansiotulo-osinko, eur	76 000	72 000	64 000	56 000
75 % veronalaista ansiotulo-osinkoa, eur	57 000	54 000	48 000	42 000

Veronalaisen ansiotulo-osingon verotus on esitetty taulukossa 11. Ensiksi samalla tavalla, kuin 7.3 luvun 8 taulukossa teen luonnolliset vähennykset ansiotulosta: 300 euroa työmarkkinajärjestön jäsenmaksu ja 3 000 euroa palkkatulojen hankkimismenot. Sen jälkeen saan verotettavan ansiotulon vähentämällä sairausvakuutuksen päivärahamaksun 660 euroa ($50\,000 \cdot 1,18\% + 50\,000 \cdot 0,14\%$). Päivärahamäärä on sama luku kuin 8 taulukossa, koska se on laskettu 50 000 euron YEL-tulosta. Sen jälkeen verotettavasta ansiotulosta yrittäjä maksaa valtion tuloveron, kunnallisveron, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun sekä yleisradioveron samalla tavalla kuin palkan verotuksessa 7.3 kappaleessa. Taulukossa 11 on laskettu yhteensä veroja ja maksuja, jotka yrittäjä maksaa ansiotulo-osingostaan. Ne pienentyvät nettovarallisuuden kasvaessa, koska samalla veronalainen ansiotulo-osingon määrä pienenee: 16 566 euroa, 15 336 euroa, 13 007 euroa ja 10 787 euroa.

Taulukko 11. Case-yrityksen omistajan ansiotulo-osingon verorasitus.

Nettovarallisuus, eur	50 000	100 000	200 000	300 000
75 % veronalaista ansiotulo-osinkoa, eur	57 000	54 000	48 000	42 000
Tulohankkimismenot, eur	3 000	3 000	3 000	3 000
Työmarkkinajärjestön jäsenmaksu, eur	300	300	300	300
Puhdas ansiotulo, eur	53 700	50 700	44 700	38 700
Sairausvakuutuksen päivärahamaksu 1,18 % +0,14 %, eur	660	660	660	660
Verotettava ansiotulo, eur	53 040	50 040	44 040	38 040
Valtion tulovero, eur	5 006	4 369	3 224	2 189
Kunnallisvero, eur	10 475	9 883	8 698	7 513
Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu, eur	262	262	262	262
Yleisradiovero, eur	163	163	163	163
YHTEENSÄ verot ja maksut, eur	16 566	15 336	13 007	10 787

Kun yrittäjä saa tulonsa osinkona, yritys maksaa hänen puolestaan vain YEL-maksun, joka on pakollinen ja sen määrä on sama kuin edellisen luvun laskelmassa 12 050 euroa ($50\,000 \cdot 24,1\%$). Yleensä palkan yhteydessä maksettava työnantajan sairausvakuutusmaksu tässä tapauksessa on aiheeton. Taulukossa 12 havainnollistan kaikki 100 000 euron tulon yhteydessä maksettavat verot ja maksut yhteensä: yhteisövero 20 prosenttia, yrityksen maksettu YEL-maksu, tulovero pääomatulo-osingosta sekä ansiotulon verot ja maksut. Taulukon viimeisessä rivissä on laskettu kokonaisverorasitus, jos osakeyhtiön tulos on 100 000 euroa vuodessa ja yhtiön omistaja nostaa varoja osinkona. Kokonaisverorasitus on 48 916 euroa, jos osakeyhtiön nettovarallisuus on 50 000 euroa ja se pienee 44 637 euroon, jos yhtiön nettovarallisuus kasvaa 300 000 euroksi.

Taulukko 12. Case-yrityksen ja sen omistajan kokonaisverorasitus, luvut ovat euroissa.

Nettovarallisuus, eur	50 000	100 000	200 000	300 000
Yhteisövero 20 %, eur	20 000	20 000	20 000	20 000
Yrityksen maksut, eur	12 050	12 050	12 050	12 050
Tulovero 30 %, eur	300	600	1 200	1 800
Ansiotulon verot ja maksut, eur	16 566	15 336	13 007	10 787
YHTEENSÄ, eur	48 916	47 986	46 257	44 637

7.5 Palkka ja osinkona jaettu osakeyhtiön voitto

Case-yritykseen jätetty voitto kasvattaa sen nettovarallisuutta, mikä puolestaan mahdollistaa osingon jaon osakkaalle. Toisaalta se myös vaikuttaa osakkaan verotukseen lisäämällä pääomatulon osuutta. Yhtiössä työskentelevä omistaja voi osingon ohella maksaa myös itselleen palkkaa. Silloin verosuunnittelun tehtävänä on arvioida kokonaisverorasitusta, joka syntyy maksetuista veroista ja maksuista sekä yhtiön tuloksesta että yrittäjän henkilökohtaisista tuloista. Osa-

keyhtiön verokuormitus koostuu maksuista, jotka osakeyhtiö työnantajana suorittaa maksetun palkan yhteydessä: sairausvakuutusmaksuista sekä yrittäjän eläketurvasta. Sen lisäksi ennen osingonjakoa osakeyhtiö maksaa tulostaan yhteisöveron. Yrittäjän henkilökohtainen tulo syntyy osingosta ja palkasta. Osingonsaajana hän on vastuussa osinkonsa pääomatulosta ja ansiotulosta maksettavista veroista ja maksuista. Sen lisäksi hänen palkkansa on kokonaan verotettavaa ansiotuloa.

Tekemissäni laskelmissa oletan case-yrityksen nettovarallisuuden olevan sama kuin luvussa 7.4, eli 50 000 euroa, 100 000 euroa, 200 000 euroa ja 300 000 euroa. Selvitän kokonaisverorasitusta kahdessa tapauksessa. Toisessa yrittäjän palkka on 40 000 euroa ja silloin yhtiön tulos, josta jaetaan osinko, on 60 000 euroa. Toisessa yrittäjä saa palkkana 60 000 euroa ja osinko on laskettu 40 000 euron tuloksesta. Molemmissa laskelmissa yhteensä veronalaiset määrät ovat 100 000 euroa, eli vertailukelpoisia 7.3 ja 7.4 luvuissa laskettuihin määriin. Näin ollen onnistun vertailemaan saamani kokonaisverotusprosentit keskenään.

Taulukossa 13 esittelen Case-yrityksen valtiolle maksaman yhteisöveron ja omistajalle jaetun osingon määriä. Yhteisövero on 20 % yhtiön voitosta ja sen vähentämisen jälkeen jäänyt määrä saa jakaa omistajalle osinkona. Jos yhtiön voitto on 40 000 euroa, laskettu yhteisövero on 8 000 euroa ($40\,000 \cdot 20\%$) ja osinko on 32 000 euroa ($40\,000 - 8\,000$). Jos voitto on 60 000 euroa, yhteisövero kasvaa 12 000 euroksi ($60\,000 \cdot 20\%$) ja osinkona jaettu määrä on 48 000 euroa ($60\,000 - 12\,000$).

Taulukko 13. Case-yrityksen yhteisöveron ja osingon määriä.

Yhtiön voitto, eur	40 000	60 000
Yhteisövero 20 %, eur	8 000	12 000
Osinko, eur	32 000	48 000

Case-yrityksen työnantajana maksut palkan yhteydessä on esitetty 14 taulukossa ja ne koostuvat YEL-vakuutuksesta ja sairausvakuutusmaksusta. YEL-vakuutuksen määrä on 24,1 prosenttia case-yrityksen omistajan YEL-tulosta. Sen määrä on sama kuin jo laskettu alaluvuissa 7.3 ja 7.4, eli 12 050 euroa ($50\,000 * 24,1\%$). Työnantajan sairausvakuutusmaksu 1,34 prosenttia yrittäjän palkasta on 804 euroa, jos palkka on 60 000 euroa ($60\,000 * 1,34\%$) ja 536 euroa, jos palkka on 40 000 euroa. Yhteensä työnantajan palkan sivukulut ovat 12 854 euroa ($12\,050 + 804$) ja 12 586 euroa ($12\,050 + 536$).

Taulukko 14. Työnantajan maksut palkan yhteydessä.

Palkka, eur	60 000	40 000
Työnantajan YEL-maksu, eur	12 050	12 050
Työnantajan sairausvakuutusmaksu, eur	804	536
Työnantajan maksut palkan yhteydessä, eur	12 854	12 586

Taulukossa 15 lasken osingonsaajan ansiotulon ja pääomatulon osingosta sekä niiden veronalaiset osuudet, jos nettovarallisuus on 50 000 euroa ja 100 000 euroa. Pääomatulo-osinko on 8 prosenttia nettovarallisuudesta eli 4 000 euroa ($50\,000 * 8\%$), jos nettovarallisuus on 50 000 euroa, ja se kasvaa 8 000 euroksi ($100\,000 * 8\%$), jos nettovarallisuus on 100 000 euroa. Seuraavaksi lasken verotettavan pääomatulon, joka on 25 prosenttia pääomatulo-osingosta, eli 1 000 euroa 4 000 eurosta ($4\,000 * 25\%$) ja 2 000 euroa 8 000 eurosta ($8\,000 * 25\%$). Osingonsaaja maksaa pääomatulostaan 30 prosenttia tuloveroa eli 300 euroa ($1\,000 * 30\%$), jos verotettava pääomatulo on 1 000 euroa ja 600 euroa ($2\,000 * 30\%$), jos pääomatulo on 2 000 euroa.

Ansiotulo-osinko lasketaan vähentämällä osingon määrästä pääomaosingon määrä: 28 000 euroa (32 000–4 000), 33 000 euroa (48 000–4 000), 24 000 euroa (32 000–8 000) ja 40 000 euroa (48 000–8 000). Ansiotulo-osingosta 75

prosenttia on veronalaista: 21 000 euroa ($28\,000 \cdot 75\%$), 33 000 euroa ($44\,000 \cdot 75\%$), 18 000 euroa ($24\,000 \cdot 75\%$) ja 30 000 euroa ($40\,000 \cdot 75\%$).

Taulukko 15. Yrittäjän verotettava pääomatulo-osinko, ansiotulo-osinko ja tulovero, jos yhtiön nettovarallisuus on 50 000 euroa ja 100 000 euroa.

Nettovarallisuus, eur	50 000	50 000	100 000	100 000
Osinko, eur	32 000	48 000	32 000	48 000
Pääomatulo-osinko, 8 % nettovarallisuudesta, eur	4 000	4 000	8 000	8 000
Veronalainen pääomatulo 25 % pääomatulo-osingosta, eur	1 000	1 000	2 000	2 000
Yrittäjän maksama tulovero 30 %, eur	300	300	600	600
Ansiotulo-osinko, eur	28 000	44 000	24 000	40 000
Veronalainen ansiotulo 75 % ansiotulo-osingosta, eur	21 000	33 000	18 000	30 000

Taulukossa 16 havainnollistan, miten muuttuvat yrittäjän pääoma- ja ansiotulo-osingot sekä hänen maksamansa tulovero, jos nettovarallisuus kasvaa 200 000 ja 300 000 euroiksi. Taulukossa esitettyjä lukuja on saatu samojen laskelmien perusteella kuin 15 taulukossa.

Taulukko 16. Yrittäjän verotettava pääomatulo-osinko, ansiotulo-osinko ja tulovero, jos yhtiön nettovarallisuus on 200 000 euroa ja 300 000 euroa.

Nettovarallisuus, eur	200 000	200 000	300 000	300 000
Osinko, eur	32 000	48 000	32 000	48 000
Pääomatulo-osinko, 8 % nettovarallisuudesta, eur	16 000	16 000	24 000	24 000
Verotettava pääomatulo 25 % pääomatulo-osingosta, eur	4 000	4 000	6 000	6 000
Tulovero 30 %, eur	1 200	1 200	1 800	1 800
Ansiotulo-osinko, eur	16 000	32 000	8 000	24 000
Verotettava ansiotulo 75 % ansiotulo-osingosta, eur	12 000	24 000	6 000	18 000

Seuraavaksi selvitän yrittäjän ansiotulosta maksetut verot ja maksut. Laskelmieni välilukuja sekä lopulliset tulokset löytyvät taulukoista 17 ja 18. Taulukossa 17 havainnollistan ansiotulon verorasitusta, jos case-yrityksen nettovarallisuus on 50 000 euroa ja 100 000 euroa ja taulukossa 18, jos nettovarallisuus on 200 000 euroa ja 300 000 euroa.

Osingonsaajan ansiotulo syntyy kahdesta osasta: osingon veronalaisesta ansiotulosta (Taulukot 15 ja 16) ja yrittäjän työpanoksen perusteella maksetusta palkasta. Laskelmissani yrittäjän palkkatulot ovat 60 000 euroa ja 40 000 euroa. Silloin osingonsaajan ansiotulot yhteensä ovat: 81 000 euroa (21 000 + 60 000), 73 000 euroa (33 000 + 40 000), 78 000 euroa (18 000 + 60 000) ja 70 000 euroa (30 000 + 40 000). Niistä lasken verotettavan ansiotulon samalla tavalla, kuin 7.3 luvun taulukossa 8. Ensiksi teen vähennyksiä: palkkatulojen tulonhankkimismenot sekä työmarkkinajärjestön jäsenmaksun. Saan puhtaan ansiotulon 77 700 euroa (81 000–3 000–300), 69 700 euroa (73 000–3 000–300), 74 700 (78 000–3 000–300) ja 66 700 (70 000–3 000–300). Sairausvakuutuksen päivä-

rahamaksun 660 euron ($50\,000 * 1,18\% + 50\,000 * 0,14\%$) vähennyksen jälke-
keen verotettava ansiotulo on 77 040 euroa ($77\,700 - 660$), 69 040 euroa
($69\,700 - 660$), 74 040 euroa ($74\,700 - 660$) ja 66 040 euroa ($66\,700 - 660$).

Sen jälkeen verotettavasta ansiotulosta soveltaen tuloveroasteikkoa on helppo
laskea valtion tulovero: 10 106 euroa ($3\,786,50 + (77\,040 - 47\,300) * 21,25\%$),
8 406 euroa ($3\,786,50 + (69\,040 - 47\,300) * 21,25\%$), 9 469 euroa ($3\,786,50 +$
($74\,040 - 47\,300) * 21,25\%$) ja 7 769 euroa ($3\,786,50 + (66\,040 - 47\,300) * 21,25$
%). Yrittäjälle vahvistetun 223 euron työtulovähennyksen jälkeen valtiovero on
9 883 euroa, 8 183 euroa, 9 246 euroa ja 7 546 euroa.

Seuraavaksi katson kunnallisveroa, joka on 19,75 prosenttia verotettavasta an-
siotulosta, se on 15 215 euroa ($77\,040 * 19,75\%$), 13 635 euroa ($69\,040 *$
 $19,75\%$), 14 263 ($74\,040 * 19,75\%$) ja 13 043 ($66\,040 * 19,75\%$). Verovelvolli-
nen maksaa sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun 262 euroa ($(50\,000 - 660)$
 $x 0,53\%$), joka on 0,53 prosenttia yrittäjän YEL-tulosta eli 50 000 eurosta, josta
on tehty vähennykset (luku 7.3). Viimeisenä on maksettu yleisradiovero 163 eu-
roa. Taulukon viimeisessä rivissä on laskettu yhteensä maksut ja verot, jotka
yrittäjä maksaa ansiotuloistaan: 26 183 euroa, 22 903 euroa, 24 953 euroa ja
21 673 euroa.

Taulukko 17. Yrittäjän maksamat verot ja maksut palkan ja osingon ansiotulosta, jos yhtiön nettovarallisuus on 50 000 euroa ja 100 000 euroa.

Nettovarallisuus, eur	50 000	50 000	100 000	100 000
Palkka, eur	60 000	40 000	60 000	40 000
Osingon verotettava ansiotulo (75 % ansiotulo-osingosta), eur	21 000	33 000	18 000	30 000
ANSIOTULO palkka +osinko, eur	81 000	73 000	78 000	70 000
Palkkatulojen tulonhankkimismenot, eur	3 000	3 000	3 000	3 000
Työmarkkinajäsenmaksu, eur	300	300	300	300
Puhdas ansiotulo, eur	77 700	69 700	74 700	66 700
Sairausvakuutuksen päivärahamaksu (1,36 % +0,19 %), eur	660	660	660	660
Verotettava ansiotulo, eur	77 040	69 040	74 040	66 040
Valtion tulovero, eur	10 106	8 406	9 469	7 769
Työtulovähennys, eur	223	223	223	223
Valtion tulovero vähennyksen jälkeen, eur	9 883	8 183	9 246	7 546
Kunnallisvero, eur	15 215	13 635	14 623	13 043
Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu, eur	262	262	262	262
Yleisradiovero, eur	163	163	163	163
YHTEENSÄ maksut ja verot ansiotulosta, eur	26 183	22 903	24 953	21 673

Taulukossa 18 on esitetty luvut, jotka on laskettu samalla periaatteella kuin taulukossa 17. Osakeyhtiön nettovarallisuuden ollessa 200 000 euroa ja 300 000

euroa, yrittäjän maksamat verot ansiotuloistaan ovat 22 493 euroa, 19 213 euroa, 20 033 euroa ja 17 753 euroa.

Taulukko 18. Yrittäjän maksamat verot ja maksut palkan ja osingon ansiotulosta, jos yhtiön nettovarallisuus on 200 000 euroa ja 300 000 euroa.

Nettovarallisuus, eur	200 000	200 000	300 000	300 000
Palkka	60 000	40 000	60 000	40 000
Osingon verotettava ansiotulo (75 % ansiotulo-osingosta), eur	12 000	24 000	6 000	18 000
ANSIOTULO palkka +osinko, eur	72 000	64 000	66 000	58 000
Palkkatulojen tulonhankkimismenot, eur	3 000	3 000	3 000	3 000
Työmarkkinajäsenmaksu	300	300	300	300
Puhdas ansiotulo, eur	68 700	60 700	62 700	54 700
Sairausvakuutuksen päivärahamaksu, eur	660	660	660	660
Verotettava ansiotulo	68 040	60 040	62 040	54 040
Valtion tulovero, eur	8 194	6 494	6 919	5 219
Työtulovähennys, eur	223	223	223	223
Valtion tulovero vähennyksen jälkeen, eur	7 971	6 271	6 696	4 996
Kunnallisvero, eur	13 438	11 858	12 253	10 673
Sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu, eur	262	262	262	262
Yleisradiovero, eur	163	163	163	163
YHTEENSÄ maksut ja verot ansiotulosta, eur	22 493	19 213	20 033	16 753

Jos case-yrityksen nettovarallisuus on 50 000 euroa ja 100 000 euroa, osakeyhtiön ja yrittäjän henkilökohtaisen tulon kokonaisverorasitus on havainnollistettu

taulukoissa 19. Yhteisövero, työnantajan maksamat palkan sivukulut, yrittäjän osingon pääomasta maksama tulovero sekä hänen ansiotulostaan maksut ja verot on laskettu yhteensä ja esitetty taulukon 19 viimeisissä riveissä.

Taulukko 19. Case-yrityksen ja yrittäjän kokonaisverorasitus, jos nettovarallisuus 50 000 euroa ja 100 000 euroa.

Nettovarallisuus, eur	50 000	50 000	100 000	100 000
Palkka, eur	60 000	40 000	60 000	40 000
Osinkotulo, eur	32 000	48 000	32 000	48 000
Yhteisövero, eur	8 000	12 000	8 000	12 000
Työnantajan palkan sivukulut, eur	12 854	12 586	12 854	12 586
Tulovero pääomatulosta, eur	300	300	600	600
Maksut ja verot ansiotulosta, eur	26 183	22 903	24 953	21 673
Kokonaisverorasitus, eur	47 337	47 789	46 407	46 859

Taulukossa 20 on esitetty case-yrityksen ja sen omistajan henkilökohtaisen tulon kokonaisverorasitus, jos yrityksen nettovarallisuus on 200 000 euroa ja 300 000 euroa. Yhteisövero, työnantajan maksamat palkan sivukulut, yrittäjän osingon pääomasta maksama tulovero sekä hänen ansiotulostaan maksut ja verot on laskettu yhteensä ja esitetty taulukon 20 viimeisissä riveissä.

Taulukko 20. Case-yrityksen ja yrittäjän kokonaisverorasitus, jos nettovarallisuus 200 000 euroa ja 300 000 euroa.

Nettovarallisuus, eur	200 000	200 000	300 000	300 000
Palkka, eur	60 000	40 000	60 000	40 000
Osinkotulo, eur	32 000	48 000	32 000	48 000
Yhteisövero, eur	8 000	12 000	8 000	12 000
Tulovero, eur	1 200	1 200	1 800	1 800
Työnantajan palkan sivukulut, eur	12 854	12 586	12 854	12 586
Maksut ja verot ansiotulosta, eur	22 493	19 213	20 033	16 753
Kokonaisverorasitus, eur	44 547	44 999	42 687	43 139

8 Johtopäätökset

Ottamalla huomioon omat tarpeet ja toiminnan olosuhteet verovelvollinen voi välttää ylimääräisten verojen maksamista verosuunnittelun avulla. Jotta yrittäjä voi saavuttaa vero-optimointia, hänen kannattaa toimia pitkällä tähtäimellä ja aloittaa prosessin suunnittelu hyvissä ajoin. Osakeyhtiössä työskentelevällä omistajalla on useita keinoja nostaa varoja omaan käyttöön. Palkan maksaminen niistä on helpoin. Toisena varojen nostotapana voi olla osingon jakaminen, jos osakeyhtiössä on nettovarallisuutta. Jos osakeomistaja pyrkii välttämään yhteisöveron maksamista nostamalla kaikki yhteisön varat palkkana, nettovarallisuuden kasvattaminen on haasteellista ja osingon nostaminen on mahdotonta.

Optimaalisen verotuksen kannalta osinko antaa yrittäjälle enemmän pelivaraa. Toisaalta se edellyttää, että yrityksen varat ylittävät velat merkittävästi, koska nimenomaan nettovarallisuuden määrästä riippuu osingon veronhuojennus. Osakkeen omistajan on ajateltava etukäteen ja oltava johdonmukainen toiminnassaan, sillä nettovarallisuuden kasvattamiseen voi mennä useita vuosia ja silloin yrityksen tilinpäätös on tärkeässä roolissa, mikä vaatii tehokasta yhteistyötä

osakeyhtiön kirjanpitäjän kanssa. Saavuttaakseen tavoitteensa elinkeinonharjoittajan on arvioitava oman henkilökohtaisen rahantarpeensa tilivuoden aikana sekä yrityksen liiketoiminnan hyödyntämistä. Yrityksestä tarpeettomien varojen nostamisen välttäminen voi hyvin tukea nettovarallisuuden kehitystä.

Silloin, kun osakeyhtiön nettovarallisuus on hyvin kasvanut, yrittäjän yhtiön tililtä nostamia varoja voivat olla osinko, palkka tai näiden yhdistelmä. Palkka verotetaan ansiotulona, mutta se vähentää yhtiön tulosta ja sen yhteydessä yhteisöveron määrää. Kannattaa muistaa, että yritys maksaa palkan sivukuluja, jotka yrittäjällä koostuvat YEL-maksusta ja työnantajan sairausvakuutusmaksusta. YEL-maksun, jolla voi olla huomattava vaikutus verotukseen, määrittää YEL-tulos, joka ei välttämättä vastaa palkan suuruutta. Alaluvussa 7.3 esittelemieni laskelmien tuloksena yrittäjä maksaa 35 prosenttia veroja ja yhtiö 13 prosenttia sivukuluja ja maksuja. Yhteensä verot ja maksut ovat 48,7 prosenttia, mikä on yksi korkeimmista verosuunnittelun tuloksena saamista luvuista.

Yrityksen kannalta osinko - kuten palkka - ei ole vähennyskelpoista ja se jaetaan vasta sen jälkeen, kun yritys maksanut yhteisöveron. Sen lisäksi yhtiöllä ei ole työnantajan sivukulujen suorittamisvelvollisuutta, jos palkkaa ei makseta. Silloin yrittäjän henkilökohtainen veroprosentti muodostuu osingon ansiotulon ja pääomatulon mukaan ja osa osingosta on verovapaata. Pääomatuloveroprosentti ja osingon osittainen verovapaus muodostavat matalammin verotettavan osingon osuuden. Tämä osuus on sitä suurempi, mitä korkeampi yhtiön nettovarallisuus on. Jos yrityksessä varoja on vähän, huojennetun osingon osuuden vaikutus koko osingon verotukseen voi olla melko pieni. Sen seurauksena yrittäjän ja yhtiön yhteisveroprosentit voivat olla melko samanvertaisia, vaikka toisessa tapauksessa yrittäjä saa palkan ja toisessa hänelle on jaettu osinko. Tämä voi huomata taulukosta 12, jossa laskin kokonaisveroprosentteja osingon jaon tuloksena. Jos yhtiön nettovarallisuus on vain 50 000 euroa, kokonaisveroprosentti on 48,9. Eli se on aivan yhdenvertainen verrattuna palkan kokonaisveroprosenttiin, joka on laskettu taulukossa 9. Toisaalta nettovarallisuuden kasvattaminen 300 000 euroksi voi mahdollistaa kokonaisveroprosentin alentamista noin 4 000 eurolla.

Kun yrittäjä nostaa tuloja palkan ja osingon yhdistelmänä, hänen on ensiksi tarkistettava palkan ja osingon tuloista syntynyttä ansiotulon progressiota, koska sen verorasitus on suurin. Myös yhteisöverolla on oma osuutensa, kuten laskelmista voi huomata huomaa. Ne osoittavat, että 60 000 euron palkkana nostettu tulo on verotuksellisesti hieman edullisempi kuin 40 000 euron, jos koko tulo on 100 000 euroa. Samalla näkyy hyvin nettovarallisuuden vaikutus, joka alentaa kokonaisveroprosenttia jopa muutamilla tuhansilla euroilla. Nettovarallisuuden kasvun pitää olla merkittävä, jotta saavuttaa niin suurta veroetua. Kuitenkin jo maltillisella nettovarallisuudella voi saavuttaa verotuksellisesti optimaalista palkka- ja osinkotulon suhdetta, kuten näkyy pääluvun 7 laskelmista. Osakeyhtiössä suuria varoja mahdollistavat osingon edullisemmän verotuksen ja yritys voi hyödyntää niitä sijoituksissa.

Luvussa 7 laskemani case-yrityksen ja sen omistajan verosuunnittelun tulosten perusteella tehdyt johtopäätökset ovat suunta-antavia ja verovelvollinen tekee päätöksensä itse, kumman ehdotetuista verotuksen vaihtoehdoista valitsee. Sen lisäksi osakeyhtiön omistajan päätökseen voivat vaikuttaa muut, tässä työssä mainitsematta jääneet tekijät, kuten yrittäjän muut pääomatulot, joiden alkuperä ei johdu osingosta case-yrityksestä. Niiden vaikutus pääomatuloverotukseen voi hyvin oleellisesti muuttaa osingon verotuksen kuvan.

Opinnäytetyön tavoitteena oli perehtyä osakeyhtiön ja sen omistajan tuloverotukseen. Saavutin tämän päämäärän keräämällä aiheeseen liittyvää tietoa, josta muodostui työn viitekehys. Pyrin kertomaan tuloverotuksesta mahdollisimman selkeästi ja kattavasti. Toinen tavoite oli saada selville, miten yrittäjä, joka maksaa veroja omasta henkilökohtaisesta tulosta sekä yhtiön puolesta pystyy vaikuttamaan kokonaisverorasitukseen. Vastaus löytyi työhön sisältyvistä laskelmista. Siinä laskin yrittäjän mahdollisten tulojen veroprosentteja, joita voi vertailla keskenään. Laskelmat osoittavat, että lainsäädännön raameissa suoritetulla verosuunnittelulla on tärkeä rooli verojen määrän optimoinnissa.

Opinnäytetyön teoreettinen viitekehys pohjautui osakeyhtiötä sekä sen omistajan toimintaa ja verotusta säätelevään lainsäädäntöön. Osakeyhtiön omistumuoto on hyvin suosittu Suomessa ja sen verotukseen liittyvät kysymykset kiinnostavat sekä yrittäjiä että veroasiantuntijoita. Tätä aihetta käsittelevää kirjallisuutta löytyi melko hyvin. Muutoksia verolainsäädännössä tehdään vuosittain ja sen takia olin tarkka lähdemateriaalia kohtaan ja pyrin välttämään vanhentuneen tiedon hyväksi käyttämistä valitsemalla kirjojen uusimpia painoksia. Sen lisäksi löysin paljon ajankohtaisia tietoja viranomaisten sähköisistä lähteistä, joita päivitetään säännöllisesti. Työn viitekehystä voi pitää totuudenmukaisena ja luotettavana, koska sen lähteet ovat verotukseen erikoistuneiden asiantuntijoiden kirjoja, voimassa olevia lakeja sekä viranomaisten päivittämiä lähteitä.

Työn laskelmat perustuivat case-yrityksen tilipäätösraportteihin. Yhtiön omistajan henkilökohtaisen tulon verojen arvioinnissa pohjana käytin hänen verotuspäätöstään. Sen takia tämän työn laskelmia ei voi suoraan käyttää muiden osakeyhtiöiden verosuunnittelussa. Kuitenkin ne voivat olla mallina vastaavissa laskelmissa ja suunnitteluprosessissa case-yrityksen kaltaiselle osakeyhtiölle ja sen omistajalle. Viitekehyksessä käsitelin aihetta laajemmassa merkityksessä niin, että mikä tahansa osakeyhtiömuotoinen mikroyritys voi soveltaa niitä apumateriaalina oman toiminnan ja verotuksen suunnittelussa. Case-yritystä suurempikokoisen osakeyhtiön kannalta tässä työssä katsottuja verotuskysymyksiä kannattaa käsitellä laajemmin.

Verotusta kokevassa lainsäädännössä muutoksia tapahtuu jatkuvasti ja on tärkeää seurata niitä vuosittain ainakin verosuunnitteluun soveltuvassa osassa, koska muutosten vaikutus kokonaiskuvaan voi olla merkittävä. Osakeyhtiön ja sen omistajan verotus on aiheena laaja ja siitä voi tehdä jatkotutkimusta. Voisi esimerkiksi tarkastella muiden varojenjakoapojen, kuten SVOP-palautuksen vaikutusta yrityksen ja sen omistajan verotukseen. Toinen jatkotutkimuskysymys voisi koskea yrittäjän käytössä olevia veronalaisia tai verovapaita luontaisetuja ja niiden verotusarvon vaikutusta kokonaisverotukseen.

Lähteet

Blomqvist, Aki & Malmivaara, Tero 2016. Osakeyhtiön varojenjakoa ja verotus. Talentum Pro, Helsinki.

EVL.fi. Kirkollisverojen tilitys. <https://evl.fi/plus/hallinto-ja-talous/seurakuntatalous/kirkollisverot>. Viitattu 29.01.2022.

Harma, Olli 2019. Osinkoverotus jakoi heti etujärjestöt – Nykyinen osinkomalli on 15 vuotta vanha. Kauppalehti 10.3.2019. <https://www-kauppalehti-fi.ezproxy.metropolia.fi/uutiset/osinkoverotus-jakoi-heti-etujarjestot-nykyinen-osinkomalli-on-15-vuotta-vanha/bde03432-6b6c-48b8-9a36-60be574315c7>. Viitattu 19.01.2022.

Kansaneläkelaitos 2022. Työntekijän ja yrittäjän sairausvakuutusmaksut. Päivitetty 28.8.2022. <https://www.kela.fi/tyonantajat-tyontekija-yrittaja-sairausvakuutusmaksu>. Viitattu 01.10.2022.

Keskinäinen työeläkevakuutusyhtiö Varma. Miten yhtiömuoto vaikuttaa YEL-velvollisuuteen? <https://www.varma.fi/yrittaja/yel-vakuutus/yel-velvollisuus/>. Viitattu 29.01.2022.

Kukkonen, Matti & Walden, Risto 2020. Elinkeinoverolaki käytännössä. 4., uudistettu painos. Alma Talent, Helsinki. Alma Talent Verkkokirjahylly. [https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezproxy.metropolia.fi/teos/CAF-BBXETEB#kohta:l\(\(20\)OSA\(\(20\)Liiketoiminnan\(\(20\)aloiutusvaihe\(\(20\):4\(\(a0\)\(\(a0\)\(\(7c\)\(\(20\)Verotettavan\(\(20\)tulon\(\(20\)m\(\(e4\)\(\(e4\)rittyminen\(\(20\)\(\(20\)/piste:b1081](https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezproxy.metropolia.fi/teos/CAF-BBXETEB#kohta:l((20)OSA((20)Liiketoiminnan((20)aloiutusvaihe((20):4((a0)((a0)((7c)((20)Verotettavan((20)tulon((20)m((e4)((e4)rittyminen((20)((20)/piste:b1081). Viitattu 11.01.2022.

Kukkonen, Matti & Walden, Risto 2014. Pk-yrityksen verosuunnittelu. 2. painos. Sanoma Pro Oy, Helsinki.

Knuutinen, Reijo 2020. Verosuunnittelun oikeudelliset ja yhteiskunnalliset rajat. Alma Talent, Helsinki. Alma Talent Verkkokirjahylly. [https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezproxy.metropolia.fi/teos/DAHBIXDTEB#kohta:2\(\(20\)Verosuunnittelun\(\(20\)rajoja\(\(20\)koskevistä\(\(20\)keskeisistä\(\(e4\)\(\(20\)k\(\(e4\)sitteistä\(\(e4\)\(\(20\)ja\(\(20\)termeistä\(\(e4\)\(\(20\):2.5\(\(20\)Verosuunnittelu\(\(20\)/haku:Verosuunnittelun\(\(20\)tasot/historiaan:https:\(//verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezproxy.metropolia.fi/etusivu\(23\)Uusimmat\(/haku\(:Verosuunnittelun\(\(20\)tasot/piste:b4](https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezproxy.metropolia.fi/teos/DAHBIXDTEB#kohta:2((20)Verosuunnittelun((20)rajoja((20)koskevistä((20)keskeisistä((e4)((20)k((e4)sitteistä((e4)((20)ja((20)termeistä((e4)((20):2.5((20)Verosuunnittelu((20)/haku:Verosuunnittelun((20)tasot/historiaan:https:(//verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezproxy.metropolia.fi/etusivu(23)Uusimmat(/haku(:Verosuunnittelun((20)tasot/piste:b4). Viitattu 23.01.2022.

Kyläkallio, Juhani & Irola, Olli & Kyläkallio, Kalle 2020. Osakeyhtiö I. 8., uudistettu painos. Edita, Helsinki.

Laki kaupankäynnistä rahoitusvälineillä 28.12.2017/1070.

Laki velan vanhentumisesta 15.8.2003/728.

Laki varojen arvostamisesta verotuksessa 22.12.2005/1142.

Laki verotusmenettelystä 18.12.1995/1558.

Leppiniemi, Jarmo & Walden, Risto 2020. Tilinpäätös ja verosuunnittelu. Alma Talent, Helsinki. Alma Talent Verkkokirjahylly. [https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezproxy.metropolia.fi/teos/BAXBBXATIGGDC#kohta:TI-LINP\(\(c4\)\(\(c4\)T\(\(d6\)S-\(\(20\)JA\(\(20\)VEROSUUNNITTELU/piste:t3sX](https://verkkokirjahylly-almatalent-fi.ezproxy.metropolia.fi/teos/BAXBBXATIGGDC#kohta:TI-LINP((c4)((c4)T((d6)S-((20)JA((20)VEROSUUNNITTELU/piste:t3sX). Viitattu 23.01.2022.

MY Tilastot 2022. Päivitetty 25.02.2022. https://www oulu.fi/my_tilastot/index.html. Viitattu 11.10.2022.

Mäkinen, Lassi 2019. Osakeyhtiö pienyhtiönä. Mediapinta, Tampere.

Niskakangas, Heikki & Viitala, Tomi & Hokkanen, Marja 2020. Johdatus Suomen verojärjestelmään. 4., uudistettu painos. Alma Talent, Helsinki.

Norri, Matti 2006. Osakeyhtiö. 6., uudistettu painos. Rakennustieto Oy, Helsinki.

Osakeyhtiölaki 21.7.2006/624.

Patentti- ja rekisterihallitus 2022. Yritysten lukumäärät. Päivitetty 03.01.2022. <https://www.prh.fi/fi/kaupparekisteri/yritystenlkm/lkm.html>. Viitattu 11.10.2022.

Raunio, Merja & Romppainen, Leena & Ukkola, Outi & Kotiranta, Kare 2018. Varojen jakaminen ja verotus osakeyhtiössä. 4., uudistettu painos. ST-Akatemia, Helsinki.

Suomen Yrittäjät. Työnantajamaksut 2022. <https://www.yrittajat.fi/tyonantajalle/tyosuhde/palkka-ja-muut-korvaukset/tyonantajamaksut-2022/>. Viitattu 30.01.2022.

Taloustaito 2020. Kuinka paljon osingosta menee veroa? <https://www.taloustaito.fi/blogit/janne-kalluinen/kuinka-paljon-osingosta-menee-veroa/#7adce30c>. Viitattu 26.01.2022.

Tomperi, Soile 2019a. Kehittyvä kirjanpito. 17., uudistettu painos. Edita, Helsinki.

Tomperi, Soile, 2019b. Yritysverotus ja tilinpäätössuunnittelu. 30., uudistettu painos. Sanoma Pro Oy, Helsinki.

Tuloverolaki 30.12.1992/1535

Työllisyysrahasto 2022. Työttömyysvakuutusmaksuvelvollisuus. Päivitetty 06.11.20. <https://www.tyollisyysrahasto.fi/tyottomyysvakuusmaksut/tyottomyysvakuutusmaksuvelvollisuus/>. Viitattu 20.01.2022.

Verohallinto 2019. Eräiden yhteisöjen tulolähdejaon poistaminen. Päivitetty 3.7.2019. <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/77302/er%C3%A4iden-yhteis%C3%B6jen-tulol%C3%A4hdejaon-poistaminen/>. Viitattu 12.01.2022.

Verohallinto 2022a. Listatusta yhtiöstä saadut osingot. Päivitetty 1.1.2022.
<https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/omaisuus/sijoitukset/osingot/listatusta-yhti%C3%B6st%C3%A4-saadut-osingot/>. Viitattu 20.02.2022.

Verohallinto 2022b. Osingot listaamattomasta yhtiöstä. Päivitetty 1.1.2022.
<https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/omaisuus/sijoitukset/osingot/osingot-listaamattomasta-yhtiosta/>. Viitattu 18.01.2022.

Veronmaksajain keskusliitto 2022a. Kunnallis- ja kirkollisverot. Päivitetty 29.12.2021. <https://www.veronmaksajat.fi/Palkka-ja-elake/kunnallis--ja-kirkollis-verot/#f7f9ce1f>. Viitattu 29.01.2022.

Veronmaksajain keskusliitto 2022b. Valtion tuloveroasteikko 2022.
<https://www.veronmaksajat.fi/Palkka-ja-elake/Valtion-tulovero/valtion-tulovero-asteikko-2022/#f7f9ce1f>. Viitattu 29.01.2022.

Viitala, Tomi 2018. Osakeyhtiön voitonjaon verotus: perusteet ja suunnittelu. Kauppakamari, Helsinki.

Vilkkumaa, Matti 2014. Yrityksen osinko-opas: milloin, miten ja kuinka paljon voin osakeyhtiön varoja jakaa? Suomen Yrityskirjat, Helsinki.